PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXIX Nr. 8401 Prima ediţie | Duminică 19 aprilie 1970 | 6 PAGINI — 30 BANI

SUCCESELE SOCIALISMULUI ÎN ROMÂNIA, CONFIRMARE A JUSTEŢII IDEILOR LUI LENIN

NICOLAE CEAUŞESCU

Secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Poporul român, alături de popoarele Uniunii Sovietice şi popoarele celorlalte ţări socialiste, de mişcarea comunistă şi muncitorească internaţională şi întreaga omenire progresistă aniversează centenarul naşterii lui Vladimir Ilici Lenin. La acest jubileu, poporul nostru, partidul său comunist aduc un cald omagiu celui care a fost marele teoretician comunist şi conducător revoluţionar al proletariatului, fondatorul Partidului Comunist bolşevic, conducător al Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie şi al statului sovietic socialist, militant înflăcărat pentru eliberarea maselor de asuprire şi exploatare, pentru triumful cauzei socialismului şi comunismului în lume.

Începînd-şi activitatea în pragul secolului al XX-lea, cînd marxismul era confruntat cu probleme noi, cu sarcini revoluţionare arzătoare, V. I. Lenin a demonstrat că sursa vitalităţii marxismului, a forţei sale de înrîurire este legătura organică cu realităţile epocii, maxima receptivitate faţă de experienţa practică, de cuceririle pe care geniul uman le dobîndeşte în necontenita investigare ştiinţifică a naturii şi societăţii. Călăuzindu-se de concepţia şi metoda revoluţionar-dialectică a marxismului, el a generalizat experienţa nouă pe care au adus-o dezvoltarea socială în Rusia, luptele proletariatului, ale forţelor progresiste în condiţiile trecerii capitalismului în faza monopolistă, adîncirea contradicţiilor interimperialiste — aducînd o contribuţie de uriaşă importanţă la îmbogăţirea teoriei, a strategiei şi tacticii mişcării muncitoreşti.

Este binecunoscută grija lui V. I. Lenin pentru a fundamenta linia politică, activitatea partidului comunist pe studiul profund al vieţii sociale, de a acţiona nu în funcţie de teze abstracte şi scheme imuabile, ci în concordanţă cu fluxul viu al evenimentelor, pornind de la condiţiile social-politice concrete, în care se realizează trăsăturile generale ale revoluţiei, ale edificării noii orînduiri sociale. Experienţa partidelor comuniste şi a ţărilor socialiste a demonstrat că ceea ce e general valabil în transformarea revoluţionară a societăţii se înfăptuieşte într-o mare şi crescîndă diversitate de forme, că măiestria partidului de avangardă al clasei muncitoare constă în capacitatea de a îmbina într-un tot dialectic generalul şi particularul, de a înfăptui cerinţele legilor şi principiilor fundamentale potrivit condiţiilor concrete, particularităţilor istorice şi naţionale ale fiecărei ţări, ale fiecărui popor. „...Întotdeauna — spunea Lenin — sarcina constă în a şti să aplici principiile generale şi fundamentale ale comunismului la particularităţile dezvoltării obiective spre comunism, particularităţi proprii fiecărei ţări în parte şi pe care trebuie să ştii să le studiezi, să le descoperi, să le ghiceşti". Aceste adevăruri de bază ale marxism-leninismului sînt cu atît mai valabile astăzi, cînd în luptele sociale sînt atrase mase populare tot mai largi, cînd procesele revoluţionare cuprind toate continentele, ţări cu nivel de dezvoltare, condiţii economice şi sociale, istorice şi naţionale atît de diferite de la una la alta.

O strălucită confirmare a ideilor leniniste, a meritelor lui Lenin de organizator şi conducător comunist a constituit-o victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, care a împlinit pentru prima oară în istorie năzuinţele de libertate socială ale oamenilor muncii, a marcat o piatră de hotar în istoria Rusiei, a inaugurat era trecerii omenirii de la capitalism la socialism.

Înfăptuind programul leninist de construire a noii orînduiri sociale, poporul sovietic, prin uriaşe eforturi creatoare desfăşurate sub conducerea P.C.U.S., a asigurat triumful socialismului în U.R.S.S., consolidarea trainică a statului sovietic, trecerea la construirea comunismului. Uniunea Sovietică a obţinut în deceniile care au trecut din octombrie 1917 realizări de seamă în dezvoltarea economică şi social-culturală, în creşterea standardului de viaţă al popoarelor sale.

Oamenii muncii din ţara noastră, întregul popor român apreciază în mod deosebit şi îşi exprimă profunda satisfacţie pentru realizările poporului sovietic pe calea construirii comunismului, realizări în care văd o contribuţie din cele mai importante la întărirea sistemului socialist mondial, a forţelor progresului şi păcii din întreaga lume.

Aniversînd centenarul naşterii lui V. I. Lenin, evocăm bogatele tradiţii ale legăturilor internaţionaliste dintre mişcările revoluţionare din România şi din Rusia, ale colaborării dintre comuniştii români şi cei sovietici, ale prieteniei dintre popoarele şi ţările noastre. De-a lungul istoriei, între revoluţionarii români şi ruşi s-au stabilit legături strînse; Lenin a vorbit în repetate rînduri despre mişcările revoluţionare din România, a privit cu simpatie lupta poporului nostru pentru eliberare naţională şi socială, procesul de formare a statului naţional din ţara noastră, ca şi din alte ţări sud-est europene. O luminoasă pagină a relaţiilor dintre proletariatul român şi cel rus o constituie participarea cu arma în mînă a detaşamentelor revoluţionarilor români, alături de Armata Roşie, la apărarea tinerei Puteri Sovietice împotriva contrarevoluţiei şi intervenţiei imperialiste.

Ţinînd sus steagul internaţionalismului proletar, Partidul Comunist Român a militat, încă de la înfiinţarea sa, pentru relaţii de prietenie şi bună vecinătate între România şi Uniunea Sovietică, pentru a face cunoscute realizările popoarelor sovietice, experienţa P.C.U.S. în făurirea noii societăţi. În anii grei ai războiului hitlerist, comuniştii, înfruntînd aparatul represiv al dictaturii militaro-fasciste, au luptat cu eroism şi abnegaţie împotriva războiului antisovietic, pentru ieşirea României din război şi alăturarea ei la coaliţia antifascistă. După înfăptuirea insurecţiei armate din august 1944, în focul bătăliilor purtate de armata română alături de armata sovietică — care a adus contribuţia hotărîtoare la zdrobirea Germaniei naziste — s-a plămădit prietenia frăţească româno-sovietică. Relaţiile de prietenie dintre partidele, ţările şi popoarele noastre s-au ridicat în anii construcţiei socialiste pe o treaptă nouă, superioară, pe baza trainică a comunităţii de orînduire socială şi de ideologie, a ţelurilor comune ale socialismului şi comunismului, ale luptei împotriva imperialismului.

Partidul Comunist Român, clasa muncitoare, întregul nostru popor acordă o înaltă preţuire prieteniei româno-sovietice, dezvoltării cola-

(Continuare în pag. a III-a)

Articol scris pentru ziarul „Pravda"

Zile hotărîtoare în campania agricolă de primăvară

LUCRĂRI DE CALITATE ÎN CEL MAI SCURT TIMP!

Pe ogoarele fermei agricole de stat Sascut, judeţul Bacău — Foto: Agerpres

Cu toate că în săptămîna care a trecut a plouat abundent (meteorologii apreciază că a fost cea mai ploioasă săptămînă din cursul acestei primăveri) în zilele însorite şi pe terenurile mai zvîntate s-a lucrat la semănat. Din situaţiile scadente centralizate în cursul zilei de simbătă la Ministerul Agriculturii şi Silviculturii rezultă că, pînă la această dată, au fost însămînţate 317 000 ha în întreprinderile agricole de stat şi 1 305 000 ha în cooperativele agricole de producţie, suprafaţă mult mai mare decît cea realizată anul trecut la aceeaşi dată. Semănatul culturilor din prima epocă s-a încheiat în cea mai mare parte a judeţelor. De asemenea, în cooperativele agricole a fost semănată o suprafaţă de 408 454 ha cu floarea-soarelui, cooperativele agricole din judeţele Constanţa, Vrancea şi Bacău au încheiat această lucrare, iar în altele este pe terminate. Din săptămîna care a trecut se lucrează intens şi la semănatul porumbului. În întreprinderile agricole de stat din judeţul Constanţa a fost însămînţată o suprafaţă de 18 622 ha cu porumb, ceea ce reprezintă 48 la sută din plan, iar în cele din judeţul Brăila — 17 249 ha, adică 34 la sută din plan. Suprafeţe însemnate au fost însămînţate şi în cooperativele agricole din judeţele Constanţa, Ilfov, Teleorman, Brăila, Tulcea, Mehedinţi ş.a.

O deosebită atenţie s-a dat acţiunilor care se desfăşoară, în această perioadă, în legumicultură. La ora actuală, în cooperativele agricole de producţie, o suprafaţă de 2 020 ha cu legume sînt sub adăpost de polietilenă, din care 1 813 ha sînt solarii porumbului să se intensifice peste tot. În acest scop trebuie folosite din plin fiecare zi şi fiecare oră bună de lucru în cîmp!

Pe meleagurile Olteniei se lucrează de zor

CRAIOVA (corespondentul „Scînteii"). În săptămîna care a trecut, pe ogoarele întreprinderilor agricole de stat şi ale cooperativelor agricole din judeţul Dolj s-a lucrat într-un ritm viu la semănat. Pînă la această dată au fost însămînţate peste 71 000 ha cu diferite culturi. S-au terminat de însămînţat toate cele 123 000 ha cu sfeclă de zahăr şi 30 252 ha cu floarea-soarelui. În „ferestrele" dintre ploi a început şi însămînţatul porumbului. De-a lungul anilor, ţăranii cooperatori din Horezu-Poenari au obţinut o bogată experienţă în cultura porumbului. Anul trecut, pe întreaga suprafaţă ei au realizat o producţie medie la hectar de 4 400 kg boabe. Una din principalele condiţii ale obţinerii de producţii mari de porumb a fost respectarea cu stricteţe a timpului optim la însămînţat. Ţinînd seama de acest lucru, îndată ce timpul a fost bun de lucru au şi început semănatul porumbului. Pînă în prezent, din cele 800 ha cît au în plan, au însămînţat mai mult de jumătate. Rezultate bune la însămînţatul porumbului şi al celorlalte culturi au şi cooperativele agricole Goicea, Bîrca, Valea Stanciului şi multe altele. Pe întreg judeţul s-au însămînţat cu porumb mai bine de 10 000 ha.

Scoarţe româneşti

La „Albert and Victoria Museum" din Londra, unul dintre cele mai importante muzee de arte decorative şi mobilier din lume, scoarţei, covorului, tapiseriei li se rezervă un loc deosebit de important. Puse cap la cap, în chip ideal, aceste ţesături iavaneze, persane, mexicane, chineze, hinduse, suedeze, finlandeze, arabe etc, ar putea compune un ecuator de culori, îmbrăţişînd planeta cu tot ceea ce fantezia cromatică şi de linii a popoarelor a imaginat în cursul vremii, dublînd astfel în chip inedit, poate chiar mai expresiv, emblematica naţională. Contemplînd îndelung aceste ţesături, am realizat încă o dată că valoarea acestor opere de artă depăşeşte, cum e şi firesc, decorativul, că un covor sau o tapiserie se poate cu precizie substitui geografiei reale a unei ţări, exprimînd-o fericit. Ce loc deţine în acest ecuator ideal de linii şi culori, pe care l-am imaginat, covorul sau scoarţa românească?

Putem, în sfîrşit, discuta o asemenea gingaşă şi pasionantă chestiune, nu fără a saluta, mai întîi, redeschiderea Muzeului republican de artă populară, în sălile căruia a avut loc vernisajul unei expoziţii de scoarţe populare româneşti de pe aproape tot cuprinsul ţării. Ne sînt înfăţişate cîteva zeci, selectate din cele peste 1 800 care se găsesc în depozitele acestui muzeu, unde se află adunate circa 50 000 de obiecte de artă, reprezentative pentru geniul popular românesc. Expuse în mod corespunzător, într-un local adecvat, aceste opere aparţinînd unui adevărat tezaur, ar putea face din muzeul republican de artă populară românească unul dintre cele mai interesante, bogate şi originale aşezăminte de acest fel de pe continent. Dar să revenim la scoarţe, să păşim în cîmpul acestei geografii fantastice a ţesăturilor noastre.

Cîmpul e chiar cuvîntul tehnic-popular ce defineşte spaţiul artistic al scoarţei, spaţiu cuprins sau necuprins în chenar. Cînd cîmpul n-are chenar, adică o ramă cu motive, el are totuşi o margine, ca şi lumea, ca şi universul, sătesc, fiindcă ceea ce cuprinde **cîmpul** este un univers. Şi, trebuie s-o spunem din capul locului, **cîmpul** scoarţei româneşti este deosebit de bogat, atît de bogat încît, dacă folclorul literar ne-ar lipsi, am putea deduce principalele motive ale doinei, basmului, baladei, principiile ritmice ale versului popular românesc chiar şi numai din contemplarea scoarţei. Ea are capacitatea de a sintetiza universul nostru mitologic şi, într-un fel, de a-l abstractiza. Desigur, nu este vorba despre plasticizarea unor motive literare, arta populară nu cunoaşte asemenea transferuri inabile, ci de consubstanţialitatea motivului plastic cu motivul literar, indicînd izvorul în aceleaşi mituri, semne, simboluri, ce prezidează ansamblul creaţiei populare dintr-o adîncă vechime.

Nu ştim cît de recent sau cît de timpuriu a apărut scoarţa în istoria meşteşugurilor noastre populare, dar succesiunea unor motive — drumul de la un nefigurativ arhaic spre un figurativ cvasigeneralizat — ca şi frecvenţa şi larga răspîndire a unor motive — pomul vieţii, roata, bradul — fac din scoarţă un adevărat spectacol de artă românească, o sinteză a calităţilor sale plastice şi cromatice, un document al unităţii sale stilistice pe întreaga arie a ţării. Ne place de aceea să citim scoarţa ca pe un document al unităţii de gîndire şi sensibilitate plastică a românilor, a ştiinţei lor de a folosi în chip original, divers, dar unitar, un anume spaţiu geometrizat, **un cîmp**. Astfel am şi citit recenta expoziţie de scoarţe de la Muzeul republican de artă populară.

M-au captat mai întîi scoarţele din cîmpia munteană, cu simplicitatea şi robusteţea lor arhaică, scoarţe fără chenar, nelimitate vizual, ca şi cîmpia, cu motive geometrice şi culori elementare care par a sugera arhetipul scoarţei româneşti. Şiruri paralele de zig-zaguri, savant demarcate coloristic, ferăstruiesc cîmpul scoarţei, precum apele cîmpia munteană; fiind semnificativ numite, în limbaj popular, **unda apei**. Un alt motiv specific îl scriu, pe aceeaşi scoarţă, roata concentrică geometrizată, suitele de romburi ritmic distribuite şi colorate, care dau cîmpului o mişcare ameţitoare, de vîrtej. Cîmpia îşi scrie astfel prima carte şi poate nu greşim atribuind ca centru al acestei gîndiri plastice — Vlaşca, această primă ţară românească a cîmpiei, după cum o identifică şi numele, încă din negurile Evului Mediu timpuriu.

Paul ANGHEL

(Continuare în pag. a IV-a)

Seva conştiinciozităţii hrăneşte floarea talentului

...Un om, o manetă, un vitezometru. Acul urcă la 100, 110, 120, 140! În faţă, prin parbrizul curbat ca un ecran panoramic, traversele nu se mai văd, topite, parcă, în înalta temperatură a vitezei; iar stîlpii de beton care susţin conducta de forţă — combustibilul electric al acestui bolid — se dau înlături şi dispar cu o luţeală abia-abia înregistrată de retină.

Un om, o manetă, o privire concentrată. Simt cum în mîinile, în degetele, în privirile acestui om se condensează o răspundere uriaşă, cu cît viteza creşte, cu cît aerul de afară devine dens ca un perete, cu cît şinele se unesc înaintea noastră mai aproape, nu la orizont, ci parcă doar la cîţiva metri. E o cursă de probă pe linia Braşov — Bucureşti, o încercare a motoarelor, a materialului rulant, a terasamentului, a sistemului de siguranţă a circulaţiei... Ştiu toate aceste lucruri, dar simt că, mai presus de orice, este o încercare a omului cu mîinile încleştate pe manete, cu nervii încordaţi pînă la o tensiune superioară chiar miilor de volţi ai maşinii. Acum garnitura de vagoane este goală, doar cîţiva specialişti cu aparatele lor de măsură şi control ocupă trei sau patru compartimente. Dar cînd trenul va fi plin, cînd sute şi sute de pasageri vor privi pe ferestre derularea frenetică a peisajului? Cînd mecanicul va şti că răspunde pentru sute de vieţi cu mîinile sale, cu reflexele sale, prin întreaga sa fiinţă? Cînd în faţa sa se vor înversuna viscolele iernii sau ceţurile perfide ale toamnei?

Nu e pentru prima oară cînd simt nevoia să aduc un elogiu oamenilor cu profesii de înaltă răspundere, chiar şi atunci cînd ele nu sînt exercitate în condiţii spectaculoase ca cele de mai sus. Am încercat aceeaşi dorinţă în cabina unui autocamion care mă purta pe drumurile de munte ale şantierului de la Lotru; în nacela de comandă a unei caje de laminare la Combinatul siderurgic-Galaţi; în faţa complicatelor pupitre ale dispecerului naţional al energiei electrice; în atîtea alte locuri în care un om sau mai mulţi conduc instalaţii complexe, răspund de imense valori umane sau materiale.

De altfel, tentaţia de a elogia asemenea profesii apare tot mai frecvent, pentru că epoca în care trăim se caracterizează, printre altele, şi prin faptul că relaţiile dintre oameni devin, din ce în ce mai pregnant, **relaţii de răspundere**. Desigur că nu întîmplător unul din scriitorii care au închinat pagini superbe sentimentului de răspundere a omului faţă de om şi de tot ce-l înconjoară a fost el însuşi, Antoine de Saint-Exupéry, unul din cei mai remarcabili aviatori ai secolului nostru. A avut, adică, o profesie de înaltă răspundere, de răspundere vitală, mai ales în acea perioadă de pionierat a aviaţiei. Dar evoluţia tehnicii, apariţia pilotului automat, a ciberneticii, a calculatoarelor electronice diminuează oare răspunderea omului? Dimpotrivă, răspunderea sa creşte cu atît mai mult cu cît el este cel chemat să construiască, să conducă şi să întreţină toate aceste aparate şi mecanisme din ce în ce mai complicate şi mai subtile, mai productive dar, totodată, mai delicate.

Poate de aceea se vorbeşte azi tot mai frecvent despre procesul de **adaptare** a muncitorului şi a omului, în general, la condiţiile tehnicii şi civilizaţiei moderne. E o discuţie necesară şi fructuoasă, dar păcătuieşte uneori printr-o terminologie artificial savantă sau prin unghiuri de abordare de o prea pretenţioasă şi îngustă specializare. Dacă înlăturăm din aceste discuţii aspectele prea erudite sau tehniciste descoperim că, în esenţă, fenomenul de adaptare nu este altceva decît **un fenomen de asimilare a unor noi răspunderi**, din ce în ce mai mari, mai complexe, solicitînd tot mai intens priceperea, cunoştinţele omului. Dar, numai pe acestea?

Iată, bunăoară, pornind de la imaginea din primele

Paul DIACONESCU

(Continuare în pag. a V-a)

PAGINA A II-A

DIALOG CETĂŢENESC

O nouă şi remarcabilă contribuţie la dezvoltarea prieteniei dintre România şi Turcia, la cauza păcii şi colaborării internaţionale

În aceste zile, poporul român a avut prilejul de a-l primi, cu tradiţionala sa ospitalitate, pe Cevdet Sunay, preşedintele Republicii Turcia, care, la invitaţia preşedintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceauşescu, a făcut o vizită oficială în ţara noastră. Întreaga vizită, la fel ca şi călătoria pe care a efectuat-o anul trecut în Turcia şeful statului român, a decurs sub semnul sentimentelor de profundă prietenie şi stimă de care sînt animate cele două popoare, al dorinţei lor comune de a se cunoaşte mai bine, de a dezvolta colaborarea spre binele fiecăruia dintre ele, al cauzei generale a păcii.

Ca expresie a acestor sentimente, am putut fi martorii primirii călduroase, pline de simpatie ce i-a fost rezervată înaltului oaspete de conducătorii de stat, de populaţia Capitalei, de locuitorii celorlalte centre economice şi culturale ale României pe care le-au vizitat solii poporului turc. Convorbirile dintre preşedintele Nicolae Ceauşescu şi preşedintele Cevdet Sunay, schimburile de vederi care au avut loc cu acest prilej, întîlnirile cu constructorii impunătoarei hidrocentrale de pe Argeş, cu locuitorii litoralului, cu colectivul de muncă al uzinei craiovene „Electroputere" au reliefat cu pregnanţă sentimentele prieteneşti pe care şi le nutresc reciproc cele două popoare, năzuinţa lor spre adîncirea colaborării. În timpul vizitei, înalţii oaspeţi au avut prilejul să se convingă de calda preţuire manifestată de poporul român faţă de eforturile poporului turc îndreptate spre dezvoltarea economică şi culturală a ţării sale, spre instaurarea unor raporturi de încredere şi conlucrare cu celelalte state ale lumii. Ei au avut, de asemenea, prilejul să cunoască, mai îndeaproape, poporul român, aspiraţiile şi preocupările sale, amploarea eforturilor pe care le depune în opera de construcţie paşnică, pentru propăşirea materială şi spirituală a patriei, s-au putut convinge de năzuinţa poporului nostru de a trăi în pace şi bună înţelegere cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială. În acest context se înscrie dorinţa de întărire şi dezvoltare a colaborării româno-turce, ca o contribuţie la promovarea destinderii în această parte a lumii, la cauza păcii şi securităţii internaţionale.

Convorbirile oficiale dintre cei doi preşedinţi, care — aşa cum se arată şi în comunicatul comun — s-au desfăşurat într-o atmosferă de cordialitate, în spiritul prieteniei, stimei şi respectului reciproc, au permis o abordare deschisă şi sinceră a problemelor de interes comun privind relaţiile dintre cele două ţări, precum şi un larg tur de orizont asupra problemelor principale ale vieţii internaţionale.

Este bine ştiut că, spre satisfacţia ambelor ţări şi popoare, relaţiile dintre România şi Turcia — relaţii neumbrite de nici un fel de probleme litigioase — au cunoscut în ultimii ani o continuă dezvoltare. Volumul schimburilor comerciale a crescut în 1969 de 5,5 ori faţă de 1961. S-au intensificat schimburile tehnico-ştiinţifice şi în alte domenii; sînt în curs de perfectare proiecte de cooperare economică; s-au amplificat relaţiile culturale şi turistice. Exprimînd satisfacţie faţă de dezvoltarea acestor raporturi, de lărgirea

Radu BOGDAN

(Continuare în pag. a VI-a)

DIALOG CETĂȚENESC

Cînd buturuga mică oprește autobuzul mare...

Despre transportul în comun la Bacău și Satu Mare

Întreprinderea comunală din Bacău dispune de suficiente mijloace de transport în comun. Parcul acestei unități cuprinde 75 de autobuze. **Cu un orar judicios întocmit, dindu-se atenție orelor de vîrf** în transportul urban, pe traseele spre zonele industriale, s-ar putea satisface în bune condiții cerințele populației. Însă la Bacău, orarul curselor nu-i în bune relații cu noțiunea de exactitate. Zilnic 15—20 de autobuze nu funcționează. Deunăzi, la ora 6.30, socotită oră de vîrf, nu ieșiseră din garaj 11 autobuze planificate a fi pe trasee. În jurul orei prinzului de pe fiecare traseu... lipseau cîte 2-3 autobuze. Deși în piața „Dr. Aroneanu" (unde-și dau întîlnire toate traseele) și la capetele de linii există grafice de circulație a autobuzelor, acestea nu sînt respectate. Adeseori, după o așteptare de jumătate de oră, vin cîte două-trei autobuze deodată. Staționările nejustificate la capetele de linii, retragerile la garaj înainte de vreme dezorganizează mecanismul circulației normale.

Probleme deosebite ridică **traseul spre zona industrială** a orașului. La combinatul de exploatare și industrializare a lemnului se înregistrează zilnic sute de ore de întîrzieri din cauza proastei circulații a autobuzelor. Dimineața și seara, autobuzele vin cu o întîrziere de 15—30 minute.

La orarul defectuos întocmit se adaugă **indisciplina unora dintre șoferi.** Pe traseele Letea, Șerbănești, Calea Bîrladului, Gherăești, autobuzele circulă adesea în coloană, trec prin stații fără să oprească sau... se iau la întrecere. Efectele sînt lesne de înțeles: aglomerații, așteptări îndelungate în stații, întîrzieri la locul de muncă, citeodată și accidente. Inginerul șef al întreprinderii comunale afirmă că numai într-o singură lună au fost sancționați 31 de salariați. Tot ce se poate. Dar efectul educativ al acestor sancțiuni nu se simte.

Greutăți în buna circulație a autobuzelor se întîmpină și din cauza **stării necorespunzătoare a drumurilor.** Străzi ca „9 Mai", Calea Moinești, șos. Mărgineni sînt pline de gropi, ceea ce îi obligă pe șoferi la adevărate curse de slalom. E drept, în ultima vreme, comitetul executiv al consiliului popular municipal a luat măsuri pentru repararea acestor străzi, dar lucrările se desfășoară în ritmuri foarte lente. Sînt desigur pozitive măsurile luate de comitetul executiv al consiliului popular municipal în vederea îmbunătățirii transportului în comun, privitoare la completarea numărului de mecanici și maiștri în atelierul de întreținere, asigurarea schimbului II la 16 autobuze, organizarea unor trasee speciale de autobuze pentru circulația pe timpul nopții și spre zonele de agrement ale orașului etc. Dar esențialul rămîne o mai bună organizare a muncii la întreprinderea comunală, o creștere a spiritului de disciplină.

... Deficiențe asemănătoare celor de mai sus se semnalează și în municipiul Satu Mare. Există un parc de 43 autobuze, deservite doar de 73 de șoferi, 17 posturi fiind de mai multă vreme neacoperite. Ca și cum întreprinderea comunală n-ar fi avut și așa destule necazuri, în ultimele luni transportul urban s-a supraîncărcat cu o nouă povară: *curse extraurbane* în comunele din apropiere, prelungindu-se astfel cu mulți kilometri rețeaua traseelor. (Măsura a fost adoptată datorită greutăților prin care trece autobaza Satu Mare în deservirea liniilor de călători din județ). Care este însă prețul acestui „transfer" al transportului urban către cel rural? Pe numeroase trasee din municipiu distanța dintre o cursă și alta s-a mărit cu cel puțin 20 de minute, a crescut exagerat frecvența defecțiunilor la mașini din cauza drumurilor proaste. (În ziua cînd am întreprins ancheta, intraseră în reparație, în urma defecțiunilor „contractate" pe trasee, nu mai puțin de 24 de autobuze.).

— De ce v-ați asumat această sarcină?

— Nici n-am fost întrebați asupra posibilităților reale de extindere a transportului în mediul rural cu autobuzele care deservesc municipiul — afirmă Ion Cădariu, prim-vicepreședinte al comitetului executiv al consiliului popular municipal. Am întreprins un sondaj pe rutele extraurbane deservite de întreprinderea comunală și am constatat anumite anomalii: un număr de călători mic la suta de kilometri, curse paralele, inutile — în timp ce un autobuz al „Comunalei" venea încărcat din satul Dacia, un alt autobuz, aparținînd autobazei, sosea concomitent, din aceeași direcție, dar... gol!

Iată și opinia tovarășului Ioan Ienciu, prim-vicepreședinte al comitetului executiv al consiliului popular județean: „Noi am cerut de mult Comitetului de Stat pentru Economia și Administrația Locală să aprobe trecerea transportului în comun (și în general a treburilor privind gospodărirea municipiului) în subordinea exclusivă a consiliului popular municipal. Dar nu s-a primit nici un răspuns".

Sînt desigur și alte aspecte negative în activitatea transportului urban de călători. Se resimte **lipsa unui dispecerat** pentru repartizarea autobuzelor pe trasee în funcție de cerințele ivite la diferitele ore din zi. Toate acestea însă se vor putea mai lesne remedia atunci cînd „volanul" transportului în comun din orașul Satu Mare va fi luat în mîinile municipalității.

Un aspect comun transportului urban din ambele municipii este **calitatea nesatisfăcătoare a reparațiilor** la autobuze. În atelierele întreprinderilor comunale se fac multe reparații superficiale, cu toate consecințele pe care le implică. Nu de puține ori autobuzele ies din garaje cu defecțiuni tehnice, rămînînd pe trasee. **Lipsa pieselor de schimb** își are partea sa de vină. Inginerul șef al întreprinderii de resort din Bacău ne spunea: „Ne străduim să suplinim lipsa unor piese auto prin reconditionarea celor uzate. Dar toate au o limită. Am ajuns să nu mai avem ce reconditiona. Din această cauză, multe autobuze nu mai pot fi folosite. Am întocmit la vreme necesarul de piese pe acest an, însă repartițiile primite acoperă doar 60 la sută din cerințe. Și nici măcar pe acestea nu le primim. Deși au trecut mai mult de trei luni nu am primit nici o cutie de viteză, nici un diferențial sau o baterie din cotele planificate. Cîteva autobuze stau din lipsa pistoanelor și segmenților, iar alte cîteva din lipsa bujiilor". Povestea cu buturuga mică...

Adeseori se aud voci: „N-avem suficiente mașini, avem nevoie de autobuze noi". Este cunoscut că parcul mașinilor noi crește an de an, statul alocînd investiții în acest sens pe măsura posibilităților. Însă, ca buni gospodari, să ne îngrijim totodată de ceea ce avem; să gospodărim, să întreținem și să exploatăm mai bine, mai rațional parcul auto existent. Întreprinderile municipale de resort au reale rezerve și posibilități pentru organizarea unui transport orășenesc mult mai eficient și mai gospodăresc decît cel de acum.

Gheorghe BALTĂ
Octav GRUMEZA
corespondenții „Scînteii"

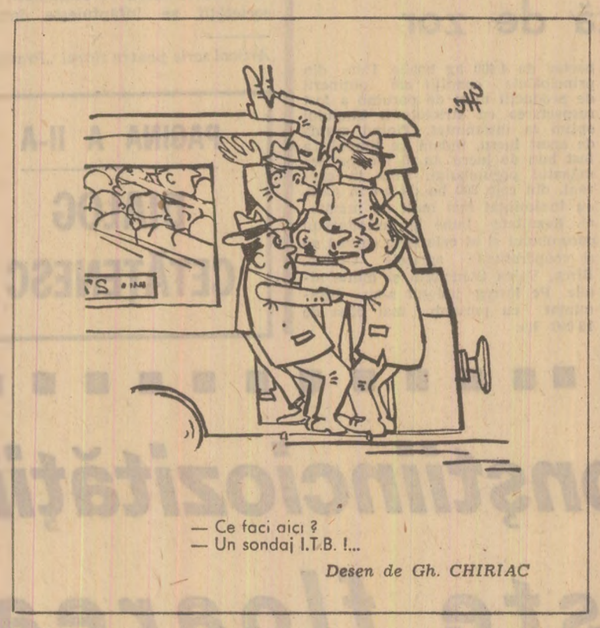

— Ce faci aici?
— Un sondaj I.T.B. !...

Desen de Gh. CHIRIAC

NOI UNITĂȚI SANITARE

IAȘI (corespondentul „Scînteii"). Recent, alături de policlinica universitară și cea industrială, la Iași s-a mai dat în folosință o stație de salvare, una dintre cele mai moderne din țară. De asemenea, în cartierul Socola-Nicolina s-a pus la dispoziția cetățenilor din 4 circumscripții medicale un dispensar dublu urban, iar pentru copii, două creșe. În județ au mai fost date în folosință dispensare umane în comunele Tătărași, Movileni, Bălțați și Costuleni. La ora actuală, în municipiul Iași se găsesc în construcție, în stadii avansate, un spital clinic cu 400 de paturi pentru copii și altul de neurologie și neurochirurgie cu 350 de paturi, o casă a copilului cu 228 locuri, un dispensar dublu urban, cuplat cu un centru stomatologic și trei creșe de cartier. Noi dispensare vor fi puse la dispoziția cetățenilor și în comunele Stolniceni — Prăjescu, Focuri, Cristești și Scheia.

CASE PREFABRICATE

MIERCUREA-CIUC (corespondentul „Scînteii"): La secția din Ditrău, o unitate de exploatare și prelucrare a lemnului din Gheorghieni, a început producția caselor prefabricate din material lemnos. Aceste case au o suprafață de 72 mp și sînt compuse dintr-un dormitor, sufragerie, cameră pentru copii, bucătărie, baie și hol. Mobilierul, executat din lemn, în combinație cu material plastic, este în mare parte montat în pereți.

BOBOCI LIPSĂ LA O NUMĂRĂTOARE DE PRIMĂVARĂ

Incursiune prin locurile de agrement ale Capitalei

S-ar părea că o discuție, acum, despre locurile de agrement ale bucureșteanului ar fi prematură. Cel puțin după unii organizatori. Pentru că o stare de apatie, cu totul improprie acestui anotimp de reîmprospătare și germinație, domnește la Herăstrău și la Pustnicul, la Băneasa și la Snagov...

La prima vedere, totul pare în ordine: s-au refăcut stăvilarele și apa din uriașele acvarii care înconjoară Capitala, purificînd atmosfera, a ajuns la cota maximă; flotile de ambarcațiuni, abia ieșite de sub pensulă, se leagănă molcom la debarcadere și la geamanduri; horticultorii țes covoare imense și încîntătoare, pe pămîntul încă jilav al parcurilor; s-a redeschis grădina zoologică și Cișmigiul își recheamă pe alei pensionarii și căruciorele cu copii. Înnoirea se simte. O dovedește, printre altele, faptul semnificativ că în curînd Comitetul executiv al Consiliului popular al Capitalei va lua în discuție stadiul pregătirilor la locurile de agrement. Analiza este oportună. Pentru că stadiul actual al pregătirilor nu satisface, totuși, pe deplin.

Am vizitat, recent, Herăstrăul — acest prestigios perimetru destinat culturii și odihnei. Dacă administrația parcului înțelege, prin pregătirea condițiilor de odihnă și distracție, doar răsădirea florilor și curățirea aleilor, atunci nu avem ce obiecta, lucrurile sînt puse la punct. Dar clădirea teatrului de vară e în paragină. Lucrările de amenajare a braseriei de lîngă debarcaderul „Miorița" au blocat căile de acces și evoluează într-un ritm lent și enervant. În perimetrul destinat jocurilor distractive pentru copii, nimic nou... Au fost comandate încă patru vaporașe pentru Herăstrău, numai că acestea vor fi „lansate la apă" la sfîrșitul trimestrului trei... Mersi! Vor fi avînd tălpice de sanie?

E drept, se preconizează și chiar se înfăptuiește sistematic, pe etape, dezvoltarea rețelei hidrografice a Capitalei. Noul lac Pantelimon va deveni încă în vara aceasta, un fapt împlinit; lacul Cernica este în curs de amenajare. Un proiect acceptat vizează vaste lucrări de amenajare a altor două lacuri, Străulești și Chitila. Bucuria pescarilor amatori și a canotorilor! Păcat însă că nu se realizează o dată o intenție mai veche a municipalității — popularea cu pește a lacurilor din jurul Capitalei, pentru pescuitul industrial și sportiv, îmbinîndu-se astfel folosul cu agrementul. La Consiliul popular al municipiului București se împărtășește ideea că din lacurile existente și din cele în perspectivă imediată s-ar putea recolta anual o mie de tone de pește. Poate că cifra este exagerată, totuși ideea captivează, aducînd în atenție o certă posibilitate de valorificare complexă.

La țărmuri, lucrările pregătitoare pentru deschiderea sezonului continuă într-un ritm alert. E, poate, domeniul cel mai avansat. Bazinele pentru copii sînt gata, cabinele, de asemenea... Dar pădurile? În luna mai, pădurea Pustnicul, în care predomină teiul, este de o frumusețe rară. Se apreciază că aproximativ un milion de bucureșteni vin, anual, la Pustnicul. Cifra obligă. I.A.P.L. „Izvorul rece", care administrează la Pustnicul alimentația publică, și-a terminat pregătirile. Restaurantul-terasă a primit de pe acum primii vizitatori, îmbinîndu-i cu un larg sortiment pentru grătar. Bere la discreție. Se vor deschide, curînd, gogoșerille și chioșcurile cu dulciuri. Și totuși terasa, deși neîndestulătoare, a rămas aceeași ca în anul trecut (plan de vînzare — 3 milioane!) Cu o simplă platformă de beton amenajată sub liziera pădurii, dotată cu mese și cu umbrele, s-ar fi găsit rezolvarea potrivită. Responsabilul restaurantului, Gheorghe Boeru, are altă părere. Scontează că va fi vizitat, în principal, de turiști automobiliști care vin „cu tot tacimul la ei". Așa să fie? Cel mai apropiat loc de agrement, după Băneasa, Pustnicul a fost și rămîne un „apanaj" al turistului pedestru, al obișnuiților autobuzului. Automobilistul caută Snagovul, caută Valea Prahovei... Și cîți fac oare drumul pînă la pădurea Pustnicul ca să taie o roșie adusă de acasă? Puțini, foarte puțini — majoritatea apelează la alimentația publică. Restaurantul și micile saie acareturi nu vor face față nici în acest an.

Cîteva cuvinte despre o problemă mult discutată: campingurile. Solicitările sînt numeroase. S-a dovedit, practic, că investiția minimă în aceste căsuțe liliputane, pitite printre copaci, se recuperează într-o singură vară. Tocmai de aceea surprinde inițiativa unor organizatori spre construcții... monumentale, neeconomicoase și, pe deasupra, neadecvate scopului, cum sînt hotelurile. Nimic de zis, poate că Snagovul-Parc își merita acel splendid Han al Vlăsiei, cu camere confortabile la etaj, încongiural de căsuțe lacustre, durate din lemn ars și din stuf, de pe prispele cărora arunci undița direct în lac. Însă nu putem să nu punem lucrurile față în față, amintind că perimetrul pentru camping n-a căpătat, în acest an, nici un metru pătrat mai mult. Cincizeci de căsuțe camping pentru un Snagov, situat la jumătatea drumului dintre București și Ploiești, sînt cu totul insuficiente, par mai curînd o mostră decît o bază corespunzătoare. Ca să nu mai stăruim și asupra campingului de la Pustnicul, cu 9 (nouă!) căsuțe — și acelea ocupate de personalul restaurantului în duminicile de mare afluență turistică.

Vorbeam de atmosfera de liniște, de automulțumire. Iat-o și la Snagov. „Dacă ne apucăm serios de treabă, în zece zile terminăm toate pregătirile" — apreciează Ion Bujeniță, șeful punctului I.C.A.B. — Snagov. Cum adică, pînă acum nu s-au apucat serios de treabă? Snagovul a și primit cîteva sute de vizitatori. Ce le-a oferit? Un restaurant cu mobila îngrămădită, probabil de la inventarul din toamnă. Chioșcuri cu obloanele trase. La fel ca la singura braserie din Pădurea Băneasa care se află și acum închisă, pentru mult prea tîrzia toaletă de primăvară.

Sînt mult rămase în urmă și amenajările pentru punctele sanitare și locurile de parcare auto. În schimb, consemnăm cu plăcere receptivitatea, din acest an, a întreprinderilor bucureștene de transporturi auto (I.T.B. și I.T.A.) în revizuirea pozitivă a orarului curselor spre locurile de agrement. Dînd curs solicitărilor, autobuzele vor pleca dimineața mai devreme, iar seara se vor retrage, de regulă, în jurul orei 22. Un orar corespunzător. (Bineînțeles, dacă se va respecta.).

Am insistat doar asupra cîtorva constatări făcute la fața locului. În general se simte lipsa unei corelări a acțiunilor inițiate de toate întreprinderile care au obligații în acest domeniu — I.C.A.B., Întreprinderea de agrement, O.N.T., întreprinderile de alimentație publică, instituții de cultură etc. Nu s-ar putea spune că avem foarte multe locuri de agrement în jurul Capitalei: Snagovul și Băneasa, Pustnicul și Cernica, Mogoșoaia și Herăstrăul... Însă pregătite temeinic, gospodărite bine, vor putea oferi bucureștenilor, în formă și în conținut, tot ceea ce ei așteaptă de la aceste locuri, specifice odihnei și distracției în aer liber.

Ștefan ZIDARIȚA

Spuneți repede ce doriți, că mă grăbesc!

ÎNSEMNĂRI DESPRE EFICIENȚA AUDIENȚEI LA UNELE INSTITUȚII PUBLICE

Discutînd despre rolul și importanța audienței, problema esențială care trebuie avută în vedere este, fără doar și poate, rezultatul ei.

— Pentru orice conducător de instituție — ne spune tov. *Clement Șerbănică*, vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean Buzău — audiențele constituie un bun mijloc de cunoaștere a realității, a problemelor care îi preocupă pe cetățeni. Aceasta mă determină, în calitatea pe care o am, să consider audiența nu numai o obligație de a-i primi și asculta pe cetățeni, ci și o posibilitate de a trage concluzii cu caracter mai larg, de a acționa personal, pînă la capăt, pentru înlăturarea anomaliilor ce mi se aduc la cunoștință cu acest prilej.

Într-adevăr, din cîte se constată, tovarășul vicepreședinte analizează cu atenție faptele semnalate de cetățeni în orele de audiență, modalitățile de soluționare a fiecărui caz în parte, preocupîndu-se ca dialogul dintre el — ca reprezentant al conducerii instituției — și cetățean să aibă o finalitate precisă. Investigațiile noastre au scos însă la iveală faptul că acest stil de lucru cu cetățenii nu caracterizează pe toți membrii comitetului executiv al consiliului popular județean care au îndatorirea să acorde audiențe, ceea ce face ca uneori acestea să capete amprenta formalismului. Ignorînd tocmai ceea ce este important în această activitate, adică eficiența audienței, tovarășul vicepreședinte Vichenti Caraba, de pildă, nu folosește întotdeauna mijloacele ce-i stau la îndemînă și împuternicirile cu care este investit pentru a contribui la rezolvarea sau clarificarea problemelor reliefate de cetățeni. El se mulțumește de multe ori să-i îndrume, pur și simplu, în acest scop, pe solicitanți, către organele din subordinea comitetului executiv. Bunăoară, din cele 15 persoane audiate de el în ziua de 7 aprilie a.c., 10 au fost trimise — fără să se întreprindă absolut nimic — să se adreseze acestora, chiar și atunci cînd oamenii se plîngeau împotriva lor.

Situații similare am întîlnit și la Consiliul popular județean Vrancea. Iată un caz, din multe altele: Vasile Ursachi din comuna Ruginești s-a prezentat, la 3 aprilie a.c., în audiență la vicepreședintele Comitetului executiv, Ion Deciu, solicitînd *să fie ajutat* să se reîntoarcă într-un cămin de bătrîni. Ce sprijin i-a acordat acestui om tovarășul vicepreședinte rezultă clar din registrul de audiențe: „A fost îndrumat să meargă la căminul la care a mai stat". La fel au fost „expediați", în ziua respectivă, și alți 5 solicitanți, din totalul de 9, cîți s-au prezentat în audiență la el.

Este de înțeles că nu toate solicitările cetățenilor formulate cu prilejul audiențelor pot fi satisfăcute pe loc și de către cel care primește în audiență — unele dintre ele necesitînd timp sau fiind neîntemeiate. A nu acționa însă în nici un fel pentru ca omul să plece cu un rezultat asupra posibilităților de soluționare a doleanței sale sau, cînd e cazul, pe deplin lămurit că nu are dreptate, înseamnă a transforma audiența într-o simplă formalitate, într-o pierdere reciprocă de timp.

Dar nu numai atît. Acest stil de muncă deficitar aduce cetățeanului prejudicii morale și materiale ce nu pot fi trecute cu vederea, de cele mai multe ori, pentru a obține sprijinul necesar în rezolvarea problemei ce-l interesează, el se vede nevoit să bată drumurile, apelînd la alte autorități, cheltuind bani și timp pentru o treabă ce putea fi lămurită, de la bun început, de către organele locale. După ce a fost primită în audiență, în toamna trecută, de cîteva ori, la Consiliul popular județean Vrancea și la direcția pentru probleme de muncă și ocrotiri sociale a județului, fără a i se clarifica însă situația pe care o sesiza, Maria Bartoc din Mărășești a cerut verbal și scris, sprijin organelor centrale de stat. La intervenția acestora, conducerea D.P.M.O.S. — Vrancea a dat asigurări, la 11 septembrie 1969, că situația petiționarei a fost elucidată. Au trecut însă de atunci peste șapte luni și cea în cauză continuă să bată drumurile la forurile județene, pentru a determina conducerea D.P.M.O.S. — care a indus în eroare *organele centrale de stat* — să-și respecte cuvîntul dat. Am întîlnit-o în timp ce solicita audiență (după ce fusese în prealabil și la primul vicepreședinte al comitetului executiv județean) la directorul sus-amintitei direcții, Gheorghe Tănase. Acesta — deși avea program de audiențe — în mai puțin de două minute („Spune repede ce ai de spus, că mă grăbesc!"), a „pasat-o" unui subaltern, la care mai fusese, însă, în decursul timpului, de cîteva ori. Și cu asta — basta. Cazul nu este singular. În aceeași zi (13 aprilie) a fost primită în audiență și Ioana Mihăilescu din comuna Jariștea, care reclama faptul că se întîrzie nejustificat plata pensiei soțului său, a cărui decizie de pensionare fusese dată cu mult timp în urmă. În loc să ia măsurile de rigoare, directorul a trimis-o, *de două ori* (căci femeia a revenit a doua zi în audiență), la I.A.S.-Odobești — unde lucrase soțul — după un act, care de fapt fusese predat D.P.M.O.S. încă de la 27 februarie! Procedeul denotă, fără îndoială, nu numai lipsă de probitate profesională, ci și lipsă de stimă și respect față de cetățean, nesocotirea, în ultimă instanță, a intereselor sale legitime. În aceste condiții, mai e de mirare faptul că mulți cetățeni se adresează organelor centrale de partid și de stat pentru rezolvarea unor probleme care intră în competența direcției județene? Numai de la începutul anului au fost primite la diferite foruri centrale peste 400 de scrisori care vizau activitatea D.P.M.O.S.-Vrancea.

Asupra importanței audienței e de prisos să insistăm. Ceea ce trebuie subliniat este necesitatea înțelegerii faptului că acordarea audienței nu este un hatîr făcut cetățeanului, ci o obligație de serviciu. Ca atare, această activitate nu trebuie să fie considerată încheiată o dată cu ascultarea cetățenilor, ci abia atunci cînd problemele reliefate de ei au fost elucidate. Așa stînd lucrurile se înțelege că anomaliile de genul celor semnalate mai sus sînt incompatibile cu însăși esența instituției audienței, ele lezînd funcția socială a acesteia. Se impune, cu atît mai mult, din partea tuturor conducerilor de instituții, luarea unor astfel de măsuri care să confere audienței eficiență deplină.

Alexandru STROE
Gheorghe PÎRVAN

AM PRIMIT SCRISOAREA DV.!

Primăvara la Craiova

„Deși primăvara a întîrziat în acest an, gospodarii municipiului nostru i-au pregătit un nou veșmînt — ne scrie Carol Bora din Craiova. Spațiile verzi din oraș — împodobite cu peste 1 500 000 flori și 45 000 arbori și arbuști ornamentali — se vor extinde mult în zonele Balta Craiovița, Valea Fetii, precum și în noile cartiere Brazda lui Novac, Valea Roșie, Calea București și Calea Severinului. În scopul creării unor zone de agrement pentru locuitorii orașului, se lucrează la reamenajarea lacului Victoria și a celui din Valea Șarpelui, la construirea unei noi cabane turistice și a unui camping în zona Hanul Doctorului, iar în pădurea Lunca Jiului se va organiza o grădină zoologică.

Acțiunea de înfrumusețare care se desfășoară în prezent cuprinde și arterele de circulație, fațadele și zonele dintre blocuri, trotuarele, pietele și intersecțiile, unde se vor amenaja peluze cu gazon și flori".

Felicitări gospodarilor!

Ca-n legenda „Meșterul Manole"

Într-o scrisoare primită din comuna Marga, județul Caraș-Severin, 26 cetățeni semnalează un caz de irosire a fondurilor destinate construirii unui drum, luînd atitudine împotriva celor care risipesc pe această cale sume mari de bani din avutul obștesc. „Povestea a început în 1967, cînd a fost alocată suma de 4 milioane lei pentru construirea unei porțiuni de 4 km de drum din raza comunei noastre. În același an, șantierul Buchin al Întreprinderii de construcții forestiere Caransebeș a început lucrările. Dar, după ce s-au executat, o parte din săpături s-au abandonat; în primăvara lui 1968, lucrările au fost reluate (pe suprafața drumului s-a așternut un strat de bolovani). Apoi din nou au fost sistate. Ba, mai mult, neexecutarea unor operații prevăzute în deviz a făcut ca o bună parte din porțiunea de drum lucrată să fie deteriorată. Vinovatul? Nimeni din conducerea unității de construcții nu s-a gîndit să-l caute. În schimb, s-a întocmit frumușel un proces verbal de calamitate, în care au fost trecute stricăciunile produse și... basta! Din nou o primăvară — 1969. Peste șosea s-a așternut balast; pentru că nu s-au respectat o seamă de condiții tehnice, ploile care au căzut ulterior l-au spălat. Ce a urmat? Lesne de bănuit: un nou proces verbal de calamitate (!). Astfel evoluînd lucrurile, cu chiu cu vai, în mai bine de trei ani de zile s-a reușit să se toarne asfalt pe o distanță de numai 1,5 km; dar — fiind deteriorată — și această porțiune va trebui refăcută. Pentru noi, locuitorii acestei comune, este greu de explicat cum de i se îngăduie conducerii acestui șantier să execute asemenea lucrări de mîntuială, păgubind statul nostru cu mari sume de bani? De aceea cerem să se facă o analiză la fața locului și, în consecință, să se ia măsuri împotriva celor vinovați".

Permanent... dar nu în toate zilele

Nistor Govoreanu din comuna Cernișoara, satul Obîrșia, județul Vîlcea, ne întreabă într-o scrisoare dacă stațiile de salvare din unele localități au repaos duminical.

„Pentru că la noi — continuă el — chiar în cazurile grave, dacă se întîmplă să fie zi de duminică, autosalvarea cu care este dotat dispensarul nu părăsește comuna nici în ruptul capului. Recent — într-o duminică — tatăl meu a avut grave crize stomacale (ulterior s-a constatat că avea ulcer perforat). M-am adresat dispensarului cerînd transportarea bolnavului de urgență la spitalul din Horezu. Dar medicul de circă a ridicat neputincios din umeri: „N-avem ce face. Azi Salvarea nu funcționează" (mașina cu pricina se afla în fața dispensarului). Am închiriat o căruță și în mai bine de trei ore, timp în care bolnavul se zbătea între viață și moarte, am ajuns la spital. I s-a făcut imediat operație și a ieșit de sub orice pericol. Acesta este un caz în care, din fericire, bolnavul a putut fi salvat. Ce se întîmplă cu altele, poate și mai grave, care au ghinionul să se ivească duminica? Căci boala nu întreabă de este sărbătoare sau zi de lucru". Răspundem cititorului nostru că un **serviciu de urgență** „Salvarea" — se înțelege — trebuie să funcționeze **permanent**, la orice oră din zi și din noapte, așa cum sînt de altminteri indicațiile forurilor de resort. De ce se întîmplă altfel în comuna Cernișoara rămîne să stabilească Direcția sanitară a județului Vîlcea.

Jocul cu focul

„În orașul nostru, pe strada Matei Vasilescu nr. 26, funcționează de mai mulți ani o fabrică de mobilă — ne scrie un grup de cetățeni din municipiul Turnu Severin. În această unitate se află și o uscătorie de material lemnos, care folosește combustibil solid și ale cărei instalații fiind necorespunzătoare împrăștie în jur mari cantități de fum și funingine. Începînd din vara anului trecut, poluarea atmosferei s-a accentuat și s-a ivit pericolul unor incendii; din cauza unei întrețineri necorespunzătoare a instalațiilor, coșul de evacuare a fumului s-a rupt de la jumătate. Dar conducerea întreprinderii — deși cetățenii i-au adus în nenumărate rînduri la cunoștință situația ivită — nu acționează pentru înlocuirea sau repararea lui. Această nepăsare nu a rămas însă fără urmări. Anul trecut, dar mai ales în cursul acestei luni, funinginea emanată pe coșul improvizat a căzut pe materialele inflamabile folosite în întreprindere și a provocat, cum era de prevăzut, incendii. Numai conducerea întreprinderii... stă de lemn și continuă să se joace... cu focul!".

SUCCESELE SOCIALISMULUI ÎN ROMÂNIA, CONFIRMARE A JUSTEȚII IDEILOR LUI LENIN

(Urmare din pag. I)

borării multilaterale dintre țările noastre, adîncirii cooperării pe toate planurile vieții economice, sociale și politice. Sîntem convinși că întărirea solidarității și a legăturilor de prietenie dintre Republica Socialistă România și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice corespunde intereselor ambelor noastre țări, și, în același timp, intereselor întăririi sistemului socialist mondial, cauzei generale a socialismului, progresului și păcii în lume. Partidul Comunist Român, guvernul român vor acționa și în viitor pentru a întări și dezvolta continuu prietenia dintre partidele, statele și popoarele noastre, pe baza principiilor marxism-leninismului și internaționalismului socialist.

Pentru comuniștii români, pentru clasa muncitoare și ceilalți oameni ai muncii, sărbătorirea centenarului nașterii lui Lenin prilejuiește o retrospectivă a luptelor care au dus la eliberarea socială și națională a patriei, a bogatelor realizări dobîndite în edificarea socialismului sub conducerea Partidului Comunist Român.

Acționînd în spiritul marxism-leninismului, elaborîndu-și linia politică, tactica și formele de activitate potrivit cerințelor obiective și particularităților dezvoltării țării în fiecare etapă, Partidul Comunist Român a condus cu succes clasa muncitoare, întregul popor în înfăptuirea revoluției și construcției socialiste. În ultimul pătrar de veac, România a parcurs o întreagă epocă istorică: socialismul a învins pe deplin la orașe și sate, țara noastră pășind astăzi pe calea făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, corespunzător programului stabilit de Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român.

Economia națională a României, așezată pe temeliile socialismului, a cunoscut o puternică dezvoltare, indisolubil legată de înfăptuirea politicii leniniste de industrializare socialistă. Roadele acestei politici se concretizează în faptul că România dispune astăzi de o economie în plin avînt, în care industria a devenit ramura hotărîtoare, dînd mai mult de 60 la sută din produsul social global. Producția industriei românești este de peste 15 ori mai mare decît în anul 1938; în ultimele cincinale ritmul de creștere a producției industriale a fost de peste 13 la sută în medie anual.

Una din marile realizări ale poporului român este cooperativizarea agriculturii, transformarea socialistă a satului, care a fost înfăptuită potrivit condițiilor concrete ale țării noastre și a dus la creșterea continuă a producției agricole vegetale și animale. Partidul nostru pornește de la concepția că transformarea relațiilor de producție la sate reprezintă abia începutul operei de făurire a unei agriculturi socialiste puternice, moderne. Valorificarea superiorității orînduirii socialiste în agricultură impune eforturi materiale și financiare susținute pentru făurirea unei agriculturi intensive cu o înaltă productivitate socială. Dînd expresie preocupărilor noastre în aceste direcții, o recentă plenară a Comitetului Central al partidului a elaborat programe naționale de perspectivă pentru dezvoltarea zootehniei și sporirea producției animaliere și pentru gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea irigațiilor, combaterea eroziunii solului — domenii dintre cele mai importante pentru progresul agriculturii noastre socialiste.

O puternică înflorire au cunoscut în acești ani învățămîntul, știința, artele, cultura, fără de care nu se poate concepe o societate modernă avansată.

Mobilizînd eforturile poporului pentru creșterea în ritm susținut a economiei, noi pornim de la concepția leninistă că tot ceea ce se făurește este destinat omului eliberat de exploatare, bunăstării și fericirii sale. Dinamismul economiei a asigurat ridicarea continuă a venitului național, care depășea în 1969 de 5,6 ori nivelul antebelic; pe această bază s-au înfăptuit sistematic măsuri pentru creșterea nivelului de trai material și cultural al poporului. În ultimii ani a fost îmbunătățit sistemul de salarizare pentru toate categoriile de salariați, îndeosebi pentru cei cu salarii mici. Au fost efectuate importante creșteri ale pensiilor, s-a introdus un sistem de pensionare și s-au ridicat pensiile pentru țăranii cooperatori. Se înfăptuiește un amplu program de construcții de locuințe, au sporit cheltuielile statului pentru dezvoltarea învățămîntului, culturii, științei pentru ocrotirea sănătății oamenilor muncii.

În prezent, întregul popor român își consacră eforturile încheierii cu succes a ultimului an al actualului plan cincinal, punînd temelii trainice trecerii la realizarea programului adoptat de Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român. Pe baza Directivelor Congresului se află în proces de elaborare planul cincinal pe perioada 1971—1975, care va marca o nouă și importantă etapă în făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, în lichidarea decalajului dintre țara noastră și țările cu o economie dezvoltată, în ridicarea societății noastre pe noi trepte de civilizație și creșterea nivelului de trai al poporului.

O dată cu progresul susținut al economiei, partidul nostru dă o mare atenție dezvoltării societății pe toate planurile, perfecționării noilor relații de producție, înfăptuirii neabătute a principiilor fundamentale ale socialismului în toate compartimentele vieții sociale. Între preocupările partidului, la loc de frunte se situează dezvoltarea democrației socialiste, crearea unor astfel de condiții încît orînduirea noastră să pună din plin în valoare virtuțile creatoare ale întregului popor, să permită afirmarea largă a personalității umane pe tărîmul activității materiale, social-politice, spirituale. Pe această linie, partidul nostru, înfăptuind consecvent centralismul democratic — ale cărui cerințe concrete se modifică necontenit — a promovat în ultimii ani un ansamblu de măsuri care, o dată cu întărirea ordinii, disciplinei și răspunderii în îndeplinirea programului de dezvoltare a societății, conduc la creșterea atribuțiilor organelor locale de partid, de stat, economice, social-culturale, la creșterea mobilității funcționale și a inițiativei întreprinderilor și instituțiilor, creează noi condiții pentru participarea permanentă, nemijlocită a maselor la conducerea țării. Dăm, de asemenea, o atenție deosebită înfăptuirii consecvente a principiilor eticii și echității sociale, ale umanismului socialist, făuririi omului nou, înaintat, al societății socialiste. Partidul nostru dezvoltă pe larg activitatea de educare a întregului popor în spiritul ideilor marxism-leninismului, al concepției dialectice materialiste, călirii politico-ideologice a comuniștilor, a cadrelor sale. În același timp, pornind de la faptul că orînduirea noastră încorporează tot ceea ce a realizat mai valoros gîndirea umană în domeniul științei, culturii, creației artistice, acordăm o grijă deosebită lărgirii orizontului cultural al oamenilor muncii, însușirii cuceririlor revoluției științifico-tehnice contemporane.

Transformările social-economice și politice care au înnoit profund întreaga societate asigură o trăinicie de neînvins orînduirii noastre socialiste. În procesul revoluției, al dezvoltării societății socialiste s-a afirmat tot mai activ rolul hotărîtor al clasei muncitoare, forța socială conducătoare a țării, promotoarea cea mai consecventă a progresului social, s-a ridicat pe trepte superioare alianța muncitorească-țărănească, adevărată coloană vertebrală a unității societății, a sporit aportul intelectualității la dezvoltarea economiei, științei, învățămîntului, creației spirituale, la îmbogățirea patrimoniului cultural al poporului. Astfel s-a închegat și se consolidează unitatea de nezdruncinat a întregului popor în jurul partidului comunist, unitate care exprimă adeziunea deplină a poporului român la idealurile socialismului, hotărîrea sa neclintită de a asigura edificarea comunismului în patria noastră.

Înfăptuirea orînduirii socialiste, lichidarea exploatării omului de către om asigură înflorirea multilaterală a națiunii, punerea în valoare a tuturor potențelor sale creatoare. Practica social-istorică demonstrează că națiunea socialistă este o puternică forță motrice a dezvoltării, că ea îndeplinește un imens rol progresist în întreaga epocă de construire a socialismului și a comunismului. În acest spirit, partidul nostru comunist, născut din rîndurile clasei muncitoare, ale poporului român, consideră că slujirea intereselor națiunii noastre socialiste, ridicarea nivelului său de dezvoltare materială și spirituală constituie o cerință supremă a întregii sale activități. În același timp, partidul nostru manifestă o grijă neslăbită pentru dezvoltarea colaborării internaționaliste cu celelalte țări socialiste, cu toate partidele comuniste și muncitorești. În aceasta își află întruchiparea concepția noastră despre unitatea organică, într-un tot dialectic, a intereselor naționale și a celor internaționale, convingerea noastră că îmbinarea lor armonioasă este chezășia dezvoltării și înfloririi fiecărei națiuni și, prin aceasta, a întăririi sistemului socialist în ansamblu.

Pe teritoriul țării noastre, alături de poporul român trăiesc și muncesc împreună de secole maghiari, germani, sîrbi și alte naționalități conlocuitoare, care reprezintă circa 12 la sută din populația țării. Pornind de la teza marxist-leninistă că nu poate fi liber un popor care asuprește alte popoare, partidul nostru comunist a dat cea mai mare atenție soluționării problemei naționale. În procesul revoluției și construcției socialiste s-au înfăptuit deplina egalitate în drepturi și frăția indestructibilă între poporul român și naționalitățile conlocuitoare, a fost rezolvată problema națională.

Realizările obținute de poporul român, chipul nou al României socialiste sînt rodul luptei sale pline de abnegație, al muncii sale creatoare, desfășurate sub conducerea Partidului Comunist Român. Partidul nostru care numără astăzi două milioane de membri, din rîndurile clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, se afirmă ca forța politică de conducere a întregii societăți. Politica sa marxist-leninistă, ideologia sa, unesc și călăuzesc spre aceleași țeluri toți oamenii muncii, națiunea noastră socialistă. Desigur, înaintarea pe această cale n-a fost simplă și nici ușoară. Am avut de înfruntat o seamă de greutăți și lipsuri, unele inerente unei opere atît de profunde cum este transformarea revoluționară a societății pe baze socialiste, altele determinate de greșeli săvîrșite în conducerea noii societăți. Dar meritul Partidului Comunist Român este că a știut să găsească soluții problemelor ridicate de viață, să înfringă greutățile și să mobilizeze eforturile întregului popor pentru depășirea lor, asigurînd înaintarea neabătută a țării spre socialism.

Experiența țării noastre demonstrează încă o dată că partidul comunist își poate îndeplini rolul de forță politică de avangardă numai dacă se leagă prin mii de fire de clasa muncitoare, de poporul din rîndurile căruia s-a născut, dacă slujește cu fidelitate și abnegație interesele poporului, cauzei socialismului. Cu cît partidul exprimă mai bine cerințele progresului social, interesele maselor muncitoare, cu cît rezolvă mai bine problemele luptei revoluționare, cu atît devin mai trainice legăturile sale cu masele, crește încrederea poporului în partid, sporește contribuția sa la cauza generală a socialismului și comunismului. În felul acesta, partidul comuniștilor îmbină în activitatea sa cerințele patriotismului și internaționalismului, își îndeplinește atît răspunderile ce-i revin față de clasa muncitoare, de propriul popor, cît și îndatoririle internaționale — pentru că sarcinile sale sînt concomitent naționale și internaționale, pentru că victoriile obținute pe plan național constituie împreună cuceriri ale clasei muncitoare pe plan internațional.

*

Leninismul își găsește astăzi o vie întruchipare în realizările remarcabile ale popoarelor țărilor socialiste, în dezvoltarea mișcării comuniste și muncitorești internaționale — cea mai importantă forță politică a contemporaneității, în influența crescîndă pe care o exercită în rîndurile unor largi categorii sociale din întreaga lume.

Caracteristica fundamentală a epocii actuale este creșterea forțelor revoluționare, progresiste — care determină într-o măsură tot mai mare cursul evenimentelor internaționale, lupta împotriva politicii agresive a imperialismului, pentru apărarea păcii mondiale — acumularea unor noi factori obiectivi pentru obținerea de succese și mai mari în lupta de eliberare socială și națională a popoarelor.

În aceste condiții, o importanță deosebită o dobîndește unitatea partidelor comuniste și muncitorești, a țărilor socialiste, a tuturor forțelor antiimperialiste. Desigur, după cum se știe, în cadrul mișcării noastre există deosebiri de păreri, divergențe care afectează această unitate. Partidul Comunist Român pornește de la convingerea că interesele comune, ideologia marxist-leninistă, unitatea de țeluri, tot ce unește partidele comuniste, țările socialiste sînt mai puternice decît divergențele. De aceea, este necesară intensificarea eforturilor pentru depășirea actualei situații pe care o socotim temporară, pentru învingerea dificultăților prin care trece mișcarea comunistă și muncitorească internațională, normalizarea relațiilor din sistemul mondial socialist, refacerea și întărirea unității țărilor socialiste pe baza marxism-leninismului și a internaționalismului proletar. Sîntem profund convinși că singura cale de creare a condițiilor pentru realizarea acestor obiective este aceea a discuțiilor tovărășești, abordarea de pe poziții marxist-leniniste a deosebirilor de vederi și divergențelor și rezolvarea lor potrivit normelor de relații între partidele comuniste și muncitorești, pornind de la interesele propriilor popoare, ale clasei muncitoare, ale mișcării comuniste internaționale și cauzei socialismului în lume.

Afirmîndu-se ca un detașament activ al mișcării comuniste internaționale, Partidul Comunist Român dezvoltă relații largi cu toate partidele comuniste și muncitorești frățești, cu celelalte detașamente ale clasei muncitoare din alte țări, cu forțele antiimperialiste de pretutindeni.

În centrul politicii sale externe, Republica Socialistă România situează prietenia și alianța trainică cu toate țările socialiste. Partidul nostru dă o mare importanță colaborării și cooperării cu celelalte țări socialiste, ceea ce exprimă o necesitate obiectivă, rezultată din orînduirea socială comună, din idealurile și țelurile comune. Sensul fundamental al acestei colaborări și cooperări îl constituie dezvoltarea fiecărei țări socialiste în parte, progresul ei multilateral și, în acest fel, întărirea sistemului socialist mondial, a pozițiilor și influenței socialismului în lume. În acest spirit, România promovează activ cooperarea economică cu țările participante la activitatea Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, precum și cu toate celelalte țări socialiste. Pornind de la ideea că atîta vreme cît există imperialismul se menține și pericolul unor războaie agresive, partidul și guvernul nostru acordă întreaga atenție întăririi capacității de apărare a țării, conducerii, înzestrării și pregătirii de luptă a forțelor armate ale Republicii Socialiste România. Țara noastră dezvoltă relațiile de colaborare pe plan militar cu țările care fac parte din Tratatul de la Varșovia, al cărui membru este, lărgește colaborarea cu armatele tuturor țărilor socialiste, fiind gata oricînd să-și aducă contribuția la salvgardarea intereselor socialismului și păcii împotriva oricărui agresor imperialist.

În același timp, România dezvoltă relații multilaterale cu țări avînd altă orînduire social-economică. Ea situează consecvent la temelia tuturor relațiilor sale externe respectarea suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi, avantajului reciproc și neamestecului în treburile interne, principii care găsesc o adeziune crescîndă pe arena mondială.

Ca țară europeană, România militează activ, alături de celelalte țări socialiste, pentru realizarea securității europene, pentru o conferință a statelor europene care poate aduce o contribuție reală la atingerea acestui important obiectiv pentru pacea continentului nostru și a lumii.

Manifestîndu-și îngrijorarea față de continuarea războiului din Vietnam, de pericolul pe care intervenția americană îl reprezintă pentru extinderea conflictelor militare în Indochina, guvernul și poporul român cer încetarea agresiunii Statelor Unite în Vietnam, retragerea trupelor americane din Vietnamul de sud, astfel ca poporul vietnamez să fie lăsat să-și rezolve singur problemele. Dînd expresie sentimentelor internaționaliste ale poporului nostru, România a acordat și acordă întregul său sprijin material și moral-politic poporului frate vietnamez, cauzei sale drepte.

Urmărind cu atenție evoluția evenimentelor din Orientul Apropiat, țara noastră își exprimă îngrijorarea față de menținerea încordării, de intensificarea conflictelor și ciocnirilor militare. România consideră că pentru asigurarea păcii în această zonă a lumii este necesară retragerea neîntîrziată a trupelor israeliene din teritoriile ocupate, asigurarea integrității granițelor și securității tuturor statelor din regiune, rezolvarea problemei refugiaților palestineni, ținînd seama de interesele lor naționale potrivit Rezoluției Consiliului de Securitate din 1967.

Partidul Comunist Român și guvernul român acționează în vederea înfăptuirii unor progrese concrete pe calea dezarmării, îndeosebi a celei nucleare, cu convingerea că aceasta ar avea o mare însemnătate pentru însănătoșirea climatului internațional, promovarea cauzei păcii și securității internaționale.

Sărbătorind centenarul lui Vladimir Ilici Lenin, omagiul cel mai înalt pe care comuniștii români, întregul nostru popor îl aduc memoriei sale este mobilizarea eforturilor creatoare ale tuturor celor ce muncesc pentru dezvoltarea social-economică a patriei noastre socialiste, pentru ridicarea nivelului de civilizație materială și spirituală al poporului, este dezvoltarea continuă a prieteniei și solidarității internaționaliste cu celelalte țări socialiste, cu partidele comuniste și muncitorești, cu toate forțele revoluționare, antiimperialiste și democratice ale epocii noastre, în interesul cauzei socialismului și păcii în lume.

În încheiere, doresc să adresez cu acest prilej cititorilor ziarului „Pravda", comuniștilor, tuturor oamenilor sovietici, calde urări de progres și prosperitate, succese tot mai mari în opera de edificare a comunismului, în lupta pentru triumful ideilor socialismului, păcii și prieteniei între popoare, cărora Lenin le-a închinat cu dăruire întreaga sa viață.

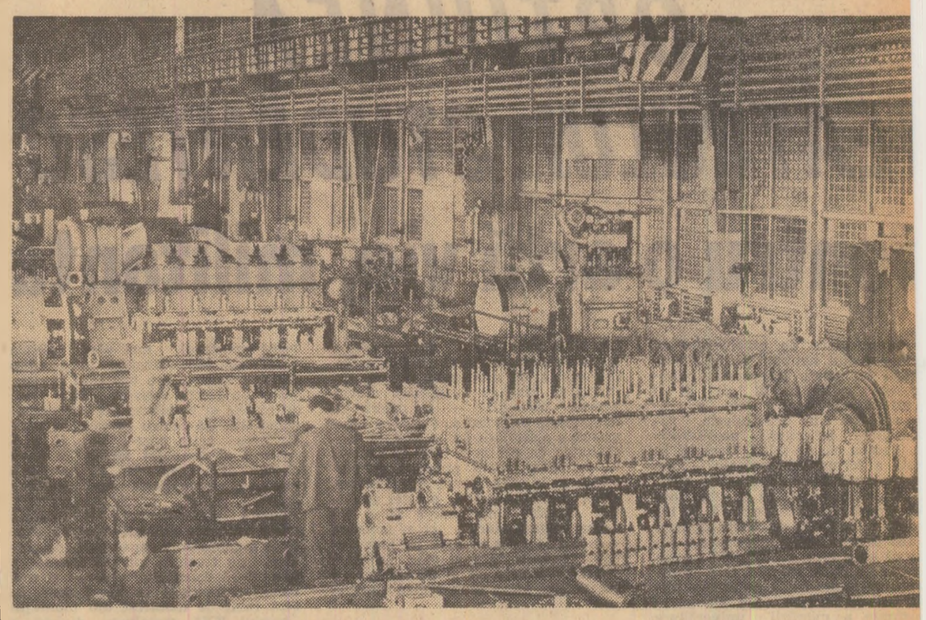

Sectorul de montaj general al motoarelor Diesel de la Uzina constructoare de mașini din Reșița Foto: Gh. Vin

CENTRALA INDUSTRIALĂ ÎN ACȚIUNE

Pozitive sau nu, bilanțurile economice invită de fiecare dată la reflecții. Ele pot constitui baze de start ale unor acțiuni perseverente spre creșterea randamentului muncii. Din examinarea unui asemenea tablou statistic sintetic de la sfîrșitul lunii ianuarie a.c. (acum revenim pe urmele unor materiale publicate în acel timp — n.a.) în unele întreprinderi ale Centralei industriale de mașini-unelte (Fabrica de mașini-unelte și agregate din București, Uzina de strunguri din Arad și uzina „Unirea" din Cluj) și din discuțiile purtate la fața locului am reținut că, în aceste unități, o serie de neajunsuri organizatorice interne, precum și anumite dereglări în mecanismul aprovizionării tehnico-materiale și cooperării interuzinale au determinat o utilizare necorespunzătoare a capacităților de producție, a forței de muncă și — în ultimă analiză — anumite restanțe față de plan la producția de strunguri și de alte mașini și utilaje. În articolele publicate în legătură cu situația existentă atunci se arăta că toate aceste deficiențe sînt bine cunoscute atît la centrala industrială cît și la minister, că se întocmesc studii, se caută soluții.

Iată-ne din nou în unitățile Centralei industriale de mașini-unelte. Cum au evoluat lucrurile, în cele trei întreprinderi, în cursul lunilor februarie și martie? Cu ce rezultate au încheiat ele primul trimestru din acest an? Există garanția unei activități normale în lunile următoare? Dacă demarajul producției în luna ianuarie a fost slab la F.M.U.A.B., în perioada următoare lucrurile au cunoscut o reală întorsătură pozitivă, rezultatele înscriindu-se pe o curbă ascendentă. Astfel, în lunile februarie și martie, planul a fost realizat integral, la toți indicatorii, iar bilanțul de la sfîrșitul trimestrului confirmă succesul deplin în îndeplinirea sarcinilor de plan. Notăm că aici planul producției-marfă a fost depășit cu 2 milioane lei, iar cel al producției-marfă vîndută și încasată cu 3 milioane lei.

Încercăm să aflăm ce a stat la baza acestor evidente succese. Tov. *Ion Lăceanu*, șeful serviciului colaborări, precizează de la început: „În esență, realizarea integrală a planului în uzina noastră depindea de soluționarea operativă a două probleme mari: asigurarea la timp a pieselor și subansamblelor de către uzinele cu care colaborăm și primirea integrală a motoarelor și a altor materiale din import".

— S-a găsit soluția mult așteptată?

— Se pare că da. Amintesc, de pildă, promptitudinea cu care ne-a răspuns Uzina mecanică din Ploiești, care ne-a asigurat necesarul de piese turnate stabilit atît pentru trimestrul I, cît și pe trimestrul II. O notă în plus se cuvine colectivului acestei uzine și pentru calitatea bună a pieselor livrate. Evoluează spre bine și relațiile cu uzina vecină, „23 August", care ne asigură eboșarea a încă 1 000 tone de piese. Din discuțiile purtate recent de conducerea uzinei noastre cu cea a uzinei „23 August" s-a conturat un plan judicios de măsuri, a cărui aplicare sperăm că va duce și la o îmbunătățire a calității pieselor turnate, care, deocamdată, este necorespunzătoare.

— Credeți că măsurile luate în ultimul timp pentru îmbunătățirea generală a aprovizionării uzinei cu piese și subansamble, din țară sau din import, sînt viabile, asigură o desfășurare normală a fabricației în continuare?

— Cu o singură condiție: ca toate promisiunile făcute de către colaboratorii noștri — și mă gîndesc în primul rînd la uzina „23 August" — să fie onorate la timp. Fac această precizare, întrucît ni s-au mai dat și înainte asigurări că lucrurile se vor îndrepta, fără ca în realitate să se întîmple așa ceva. Sperăm că acum — și există un real interes în acest sens — vom fi înțeleși.

Din nou prin cîteva întreprinderi producătoare de mașini-unelte

În legătură cu întîrzierea ce se face simțită în aprovizionarea cu unele subansamble din import, am înregistrat și punctul de vedere al tovarășului *Iosif Bot*, directorul uzinei „Unirea" din Cluj: „În trimestrul I pentru a putea realiza integral planul, am schimbat — cu acceptarea beneficiarilor — fabricarea a 20 de carde cu realizarea a 100 războaie de țesut, întrucît nu am primit motoarele necesare. Din păcate, nici în trimestrul în curs nu se întrevede rezolvarea acestei probleme. Sperăm totuși ca, împreună cu beneficiarii produselor noastre, să găsim o soluție pentru a nu periclita punerea în funcțiune, la termen, a obiectivelor industriei ușoare. Rămîne constantă cererea noastră ca centrala industrială să urgenteze toate importurile necesare uzinei. Numai în acest fel vom putea vorbi de o rezolvare de durată a problemei aprovizionării, care să garanteze o producție ritmică în trimestrele următoare".

Cu toate că mai persistă unele certitudini în aprovizionarea int prinderilor cu piese și subansamb nu poate fi trecut cu vederea fap că la F.M.U.A.B. și uzina „Unir din Cluj, în lunile februarie și mar s-a asigurat o desfășurare normal fabricației, că intervențiile Centr industriale de mașini-unelte, atît furnizorii interni cît și la cei exte s-au soldat în general cu rezultate zitive, care s-au concretizat în final realizarea integrală a sarcinilor plan. Desigur, un ritm susținut de bricație nu se putea realiza acțion doar aceste pîrghii ale asigură bazei materiale a producției în f care unitate fără ca, în același tin în interiorul uzinelor amintite să manifeste o preocupare susținu pentru crearea unor condiții orga zatorice optime, care să nu stin nească, ci să stimuleze munca în f care secție și atelier. Numai printr sincronizare a acestor factori ese țiali ai producției pot fi înregistr rezultate cît mai substanțiale în fi care întreprindere.

Acesta este, de altfel, lucrul pri cipal care trebuie reținut de căt comitetul de direcție al Uzinei strunguri din Arad. Alci, spre de sebire de celelalte două întrepri deri, revirimentul se lasă mult a teptat. În nici una din lunile trimc trului I, planul la producția-marfă a fost realizat. Restanțele înregi trate de uzină la producția-marfă f făcut ca planul la acest indicator rămînă nerealizat și la nivelul ce tralei industriale. De altfel, Uzina strunguri din Arad este singura un tate a Centralei industriale de m șini-unelte care nu și-a onorat int gral obligațiile contractuale în tr mestrul trecut. Ce se întîmplă în ceastă întreprindere?

— Uzina de strunguri din Arad stat în permanență în atenția cer tralei industriale, ne spune tov. *Ha rațiu Maican*, director în C.I.M.U. I fapt, în luna martie s-a și constat o ușoară redresare. Amintesc, în cest sens, că producția realizată martie a fost de două ori mai mar decît cea obținută în februarie. I ultimă instanță, nerealizarea planu lui la această uzină a fost determi nată de pregătirea necorespunzătoar a fabricației și, mai ales, de tergi versarea asimilării familiei de strun guri SNA-500. În mare măsură s resimțit în producție și nivelul insu ficient de calificare al unor munci tori.

— Am aflat că, recent, un colecti de specialiști din centrala industria lă și din Ministerul Industriei Con strucțiilor de Mașini, împreună c activiști ai Comitetului județean d partid Arad, au făcut o analiză modului în care se desfășoară reali zarea sarcinilor de plan la uzina d strunguri Concret, ce măsuri sîn preconizate pentru ca, în sfîrșit, s se realizeze mult așteptatul reviri ment?

— Din capul locului vreau să spu că nu putem admite ca planul l strunguri paralele să nu se realizez integral în lunile următoare și că în cel mai scurt timp, trebuie să fi recuperate restanțele trimestrului I In această direcție s-a stabilit transferarea unor mașini-unelte dir alte unități constructoare de mașin la uzina arădeană în vederea înlătu rării unor „locuri" înguste, lărgirea colaborării pentru o serie de operații de frezare și găurire, defalcare pe faze a lucrărilor de investiții, cu termene și responsabilități precise, ș urmărirea cu rigurozitate a realizării lor la timp, pentru a evita blocarea un timp prea îndelungat a suprafețelor de producție. Alte măsuri vizează îmbunătățirea pregătirii și organizării tehnologice: asigurarea cu scule, dispozitive și verificatoare, punerea la punct a fabricației strungurilor SNA-500, pregătirea minuțioasă a relansării în fabricație a strungurilor SN-400 ș.a.

Am examinat în detaliu multe din obiectivele planului de măsuri care se aplică în prezent la Uzina de strunguri din Arad. Claritatea și precizia cu care au fost fundamentate, motivarea lor temeinică, ca și efectul concret scontat prin introducerea lor sînt tot atîtea certitudini că la uzina arădeană se poate înregistra o redresare totală a producției în lunile următoare. Esențial este ca în aceste zile să se acționeze hotărît, să fie dusă la bun sfîrșit fiecare din măsurile preconizate. Colectivul acestei uzine este conștient de răspunderea ce o are pentru realizarea producției planificate de mașini-unelte, mult solicitate atît în țară cît și la export, și a dovedit nu o dată că, atunci cînd își concentrează forțele, este capabil să obțină succese demne de reputația bună pe care o are. Vom reveni să consemnăm adevăratul reviriment.

Viorel SALAGEAN

PE VALEA CARASU

A INTRAT ÎN FUNCȚIUNE STAȚIA DE POMPARE KILOMETRUL 18

CONSTANȚA (corespondentul „Scînteii"). — Pe magistrala „albă" a Văii Carasu, coloana vertebrală a celui mai mare sistem de irigații din țară, care va cuprinde, în 1971, 174 000 hectare, s-a dat ieri în funcțiune stația de pompare kilometrul 18. Debitul stației de pompare, cea mai mare din acest sistem, este de 150 metri cubi pe secundă, tot atît cît însumează debitele Oltului și Jiului luate la un loc. Gradul înalt de automatizare a stației necesită supravegherea funcționării ei de numai trei tehnicieni pe schimb. Am reținut de asemenea că montajul principalelor utilaje, al echipamentului electric au fost realizate de constructori în mai puțin de 3 luni. În acest an în cadrul complexului Carasu se vor irriga 64 000 hectare și se vor definitiva amenajările pe încă 57 000 hectare.

Într-o telegramă adresată cu acest prilej Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, de către Comitetul județean Constanța al P.C.R., se spune printre altele:

În numele comuniștilor, al tuturor oamenilor muncii din județ, exprimăm recunoștință fierbinte Partidului Comunist Român, dumneavoastră personal, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, pentru grija permanentă ce o purtați modernizării agriculturii din țara noastră, ridicării potențialului ei de producție.

Exprimîndu-ne încă o dată adeziunea totală față de politica înțeleaptă, clarvăzătoare a partidului nostru, asigurăm Comitetul Central, pe dumneavoastră tovarășe Nicolae Ceaușescu, că constructorii, muncitorii din întreprinderile agricole de stat și de mecanizare a agriculturii, țăranii cooperatori, sub îndrumarea comitetului județean de partid, vor depune toate eforturile, toată priceperea și capacitatea lor de muncă, pentru înfăptuirea exemplară, înainte de termen, a sarcinilor de mare răspundere ce ne revin din programul național pentru extinderea irigațiilor, aprobat de recenta plenară a C.C. al P.C.R.

OPȚIUNEA TEATRULUI STUDENȚESC

pentru o artă vie, militantă

manifestare de amploare cum Festivalul național al artei stu- țești nu poate fi apreciată, din- de calitatea ei de a fi ezentativă pentru cei a că- evoluție o prilejuiește, re- gîndu-se la criterii unilaterali- . Pentru că, de pildă, trecerea in istă a formațiilor teatrale — una confruntările prilejuite de acest ival — ne-ar putea revela op- ea repertorială ca pozitivă. Și, in- devăr, dacă am considera această une în sine, am putea observa de- r că s-au ales, cu minime excep- texte de reală valoare. Dar aceas- pțiune repertorială ne atrage tot- tă atenția asupra unei slăbiciuni ortante a mișcării universitare rale și anume mimetismul ei. Ale- du-și piesele după aceleași criterii și teatrul profesionist și interpre- du-le cu ambiția de a-l dubla pe sta, teatrul studențesc riscă să rdă într-un sens ceea ce a cîștigat -altul. Și anume, riscă să piardă mai semnificația rolului său spe- ic.

estivalul a prilejuit o reală satis- ție numeroșilor săi spectatori a- înd la rampă reprezentanții tutu- (sau aproape tuturor) centrelor versitare, dar și-a împlinit parțial nirea de a stimula și de a consti- un punct de vîrf al unei activi- **continue** (și nu vîrful unei munci zionale).

red totuși că se poate afirma ca- terul semnificativ al festivalului, nind de la felul în care ne-a ară- ceea ce poate să însemne un **tru studențesc** în adevăratul în- s al cuvîntului. Calitatea revela- ie a celor mai multe dintre spec- olele studenților a fost aceea de aduce la luminile rampei nu nu- i talente, ci și gîndurile și sen- ientele ce animă profund tinere- studios. Cele mai multe dintre mațiile studențești au promovat teatru ce prilejuiește **confruntări**, schimb viu nu numai de entu- sme sau refuzuri de simplu spec- or, ci și de opinii cu privire la nele actuale care sînt și trebuie să circumscrie în universul spiritual noilor generații de intelectuali.

Onorînd — după criterii care s-au vedit în general judicioase — pa- nea și munca depusă, juriul în- cerii a fost atras tocmai de acele ectacole și recitaluri care reflectă mai bine modalitatea specifică a trului studențesc. Astfel, marele emiu a răsplătit formația Insti- tului de arhitectură „Ion Mincu" n București pentru spectacolul cu esa „A opta zi dis-de-dimineață" Radu Dumitru (autor la rîndul său stins în 1969 cu un premiu al Uniu- Scriitorilor). Un altul a revenit Studioului M" al Institutului de edicină din Timișoara pentru reci- lul „Secolul XX" (construit pe ver- rile lui Geo Dumitrescu). For- ația „Echinox" din Cluj a fost orată de asemenea pentru specta- lul în limba maghiară cu piesa lui avomir Mrozec „Noapte fermeca- ". Cîțiva buni interpreți și-au va- t răsplătită și confirmată munca pasiunea.

O observație se impune imediat și ume aceea că teatrul studențesc te teatrul făcut de studenți (nu nu- ai pentru studenți), dar, în orice z, în primul rînd pentru ei, că el te rezultatul unei activități cu ca- cter continuu, expresia unui climat telectual propriu și, în același timp, opice afirmării unui limbaj artis- c unanim inteligibil. Regizorii spec- colelor amintite sînt studenți care e că se pregătesc să devină regizori ofesioniști, fie că urmează o altă cultate, au pus în joc mijloace de xpresie ce corespund comunicării recte, angajate, pe care teatrul de est gen e chemat să o aibă. Ideile -l animă au curajul și limpezimea e care, firește, vîrsta și condiția alizatorilor o presupun și o defi- esc.

Față de acest mod de a concepe atrul studențesc, apar ca anacro- ice eforturile de a mai insista pe formulă care dublează de fapt, în ic, teatrul „obișnuit". Deseori, pe cest drum se moștenesc mai ales usururile teatrului profesionist, (ma- ierism, artificialitate, aparența pro- esionalității). Și la aceasta contri- uie, nu puțin, încredințarea echipe- or de teatru unor instructori-ac- ori. Asemenea îndrumători ignorind neori specificitatea cadrului artistic duc inerent în activitatea teatrală tudențească elemente ale scenei pro- esioniste ce pot anihila **noutatea** și **rospețimea** pe care specificul mili- ant, agitatoric al teatrului studen- esc le implică. De aici pornește u- eori și-o altă consecință: cea a ealizării unor spectacole neutre străine de **imperativele afirmării onstante a unei concepții înaintate, cărei fermitate ideologică să-și fie în expresia artistică cea mai ericită și netă întruchipare.** Teatrul tudențesc, cum de asemenea în ele mai izbutite spectacole pre- entate a demonstrat, e un teatru e **teză**, în sensul cel mai deplin l cuvîntului și anume al tezei în- emeiate pe o viziune ideologică naintată, reprezentativă pentru cre- ul și conștiința studenților din țara oastră. E vorba deci de atașamen- ul față de idealul înaintat al so- ietății socialiste, de angajarea potrivit u vîrsta și posibilitățile ce se oferă ineretului pentru transpunerea aces- ui ideal în noi valori, de refuzul clar tot ceea ce, sub un nume sau altul, duce cu sine, viziunea dezertării de a exigențele responsabilității socia- e, conștient asumate. Între **cum spune și ce spune** teatrul studențesc xistă o legătură profundă. În nu- mele ei, a refuza imaginea confuză, deea retrogradă (sau traducerea re- rogradă a ideii înaintate), sau teatrul eftin, neangajat ține de o exigență specifică acestei forme de emulație a talentelor tinere.

Anexată oarecum formal festivalului, la Brașov s-a desfășurat și o discuție despre „Teatrul studențesc astăzi". Organizatorii, cărora li s-ar putea reproșa și alte slăbiciuni, n-au socotit utilă prezența lor. Și s-au înșelat. Aici au vorbit despre munca și gîndurile lor cei care fac teatru studențesc. Nu este de loc de ignorat capacitatea lor de gîndire, devotamentul pe care îl au față de această formă a activității cultural-educative din facultăți. S-a vorbit aici despre absența nejustificată a studenților-dramaturgi care, curios, se vor întîlni în cadrul unei alte manifestări a festivalului, și asta deși în regulamentul concursului este prevăzut un premiu anume, pentru a-i încuraja. S-a vorbit, de asemenea, despre climatul în care se desfășoară munca acestor formații — cu referiri la conținutul, orientarea, valoarea educativă a activității lor — despre necesitatea ca echipele cele mai merituoase să-și poată prezenta spectacolele și în alte centre universitare, despre continuitatea acestei activități, despre îndrumarea ei — nu numai organizatorică ci și artistică — animată de o viziune de perspectivă, competentă mai ales. În fine, atît spectacolele cît și discuțiile au reacreditat ideea unui teatru studențesc cu o activitate continuă, într-o veritabilă stagiune „universitară". Un asemenea teatru ar fi apt să polarizeze interesul studenților pentru teatru, să prilejuiască o atmosferă deschisă căutărilor și exercitării unei răspunderi civice înalte.

BRAȘOV 1970

Într-o pauză a întrecerilor s-a prezentat un fragment al unei încercări de teatru a studenților timișoreni. Evoc acest fragment (în ciuda faptului că o anumită confuzie și chiar indecizie privind mijloacele artistice puse în joc a fost evidentă) pentru calitatea sa de a fi **creată o ambianță**; o ambianță sugestivă pentru excepționalele posibilități de expresie ale unui teatru modest și simplu în privința mijloacelor materiale pe care le necesită. (Este vorba despre ceea ce estetica modernă a spectacolului numește „teatru sărac"). Doresc să evoc însă acest spectacol, mai ales pentru caracterul său exemplar în privința calității spirituale a teatrului studențesc: un teatru angajat politic față de temele și evenimentele contemporaneității. Un teatru în care particularitatea celor care-l fac de a fi **oameni ai timpului lor și de a se dedica, prin profesia pe care și-o însușesc, cunoașterii mai aprofundate a lumii**, reiese pronunțată. Această particularitate îi conferă peste valoarea educativă — de evoluție a gustului, a capacității de gîndire, de creștere într-un cuvînt a nivelului conștiinței lor — și una direct formativă. În acest sens, în acel final de manifest din montajul „Secolul XX", metafora directă a vorbit despre conștiința eliberată de prejudecăți, înălțată la altitudinea specifică omului care se valorifică plenar, într-o societate care este aceea a libertății sale, responsabile, societatea socialistă.

Sintetizînd — recenta confruntare a formațiilor de teatru studențesc a evidențiat sterilitatea experimentului în sine, non-sensul calchierii mecanice a diferitelor influențe, non-sensul însușirii necritice, a preluării netrecute prin gîndirea înaintată și sensibilitatea tinerei generații, a formelor celor mai prăfuite, depășite, ale teatrului profesionist.

Festivalul studențesc al teatrelor dramatice și de poezie a demonstrat cu claritate, încă o dată, calitatea ideologică și actualitatea dezbaterii de idei, de care este preocupat tineretul. El a vorbit convingător despre angajarea fermă a acestuia pentru atingerea celor mai înalte idealuri ale epocii și a relevat criteriile sale etice ferme, opțiunile sale estetice de calitate în direcția unei arte vii, adevărate, militante.

Mihai NADIN

teatre

● Filarmonica de stat „George Enescu" (la Ateneul Român): **Concert de muzică populară românească dat de orchestra „Barbu Lăutaru"**. Dirijor: Ionel Budișteanu — 20

● Opera Română: **Nastasia, Chopiniana** — 11; **Fidelio** — 19,30.

● Teatrul de operetă: **My fair lady** — 10,30; **Suzana** — 19,30.

● Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia): **Coana Chirița** — 10,30; **Travesti** — 20; (sala Studio): **Moartea ultimului golan** — 10,30; **Părinții teribili** — 20.

● Teatrul de comedie: **Dispariția lui Galy Gay** — 10,30; **Mandragora** — 15,30; **Comedia întrebărilor** — 20.

● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din bd. Schitu Măgureanu) **Puricele în ureche** — 10,30; 20; (sala din str. Alex. Sahia) **Harfa de iarbă** — 20.

● Teatrul Mic: **Primarul lunii și iubita sa** — 10,30; **Dezertorul** — 20.

● Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru): **Vijelie în crengile de sassafras** — 10; **Crimă și pedeapsă** — 19,30: (sala Studio) **Enigmatica doamnă „M"** — 10,30; **Cînd luna e albastră** — 16; 20.

● Teatrul Giulești: **Meșterul Manole** — 10. **Comedie cu olteni** — 15; **Acești îngeri triști** — 19,30.

● Teatrul „Ion Creangă": **Roata morii** — 10; **Eminescu și Veronica** — 19,30.

● Teatrul „Țăndărică" (sala din Calea Victoriei): **Aventurile lui Plum-Plum** — 11; (sala din str. Academiei): **Guliver în țara păpușilor** — 11.

● Teatrul evreiesc de stat: **Dibuk** — 11; **Mazel-tov !** — 19,30.

● Teatrul „A. Davila" din Pitești (la Sala Palatului) **Vlaicu Vodă** — 11; **Cavalcada melodiilor** — 20.

● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy): **La grădina „Cărăbuș"** — 19,30; sala din Calea Victoriei nr. 174): **Nicuță... la Tănase** — 19,30.

● Teatrul de revistă și comedie „Ion Vasilescu": **Domnișoara din Sighișoara** — 19,30.

● Ansamblul artistic al U.G.S.R.: **Ritm'70** — 20.

● Circul de stat: **Spectacol prezentat de Circul mare din Moscova** — 10; 16; 19,30.

cinema

● **Splendoare în iarbă**: PATRIA — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30, FESTIVAL — 9,30; 12,15; 15; 18; 20,45, MODERN — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21.

● **...să ucizi o pasăre cîntătoare**: REPUBLICA — 9; 12; 15; 18; 21.

● **Picioare lungi, degete lungi**: LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15, 20,45, BUCUREȘTI — 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,45; 21.

● **Fuga buiestrașului**: CAPITOL — 9,30; 11,30; 14; 16,15; 18,30; 20,45.

● **În fiecare seară la ora 11**: FAVORIT — 15,30; 18; 20,30, MIORIȚA — 15; 17,30; 20.

● **Asterix și Cleopatra**: VICTORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, FEROVIAR — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.

● **Tatăl meu, căpitanul**: LUMINA — 9,30—16 în continuare; 18,15; 20,30.

● **Operațiunea Crosbow**: CENTRAL — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45.

● **Program pentru copii**: DOINA — 10; 11,30; 13.

● **Un om pentru eternitate**: DOINA — 16; 18,30; 20,45.

● **Biografia lui Lenin; Lenin viu**: TIMPURI NOI — 9—21 în continuare.

● **Domnișoara doctor**: EXCELSIOR — 9; 11,15, 13,30; 16; 18,30, 21, GLORIA — 9; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30, TOMIS — 9—15,45 în continuare; 18; 20,15.

● **Moll Flanders**: GRIVIȚA — 15,30; 18; 20,30, AURORA — 15,30; 18; 20,30, FLAMURA — 16; 18,15; 20,30.

● **Prieteni fără grai**: FLAMURA — 10.

● **Winnetou în Valea morții**: AURORA — 9,15; 11,15; 13,15.

● **Anchetatorul din umbră**: ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 16,30; 19, MOȘILOR — 15,30; 18; 20,30.

● **Ghici cine vine la cină ?**: BUZEȘTI — 15,30; 18; 20,30, VOLGA — 16; 18,15; 20,30.

● **Tarzan, omul junglei**: DACIA — 8,30—20,30 în continuare.

● **Mireasa era în negru**: BUCEGI — 11; 16; 18,15; 20,30, GIULEȘTI — 15,30, 18; 20,30, ARTA — 15,45; 18; 20,15.

● **Taina leului**: PACEA — 16,45; 19,15.

● **Cînd se arată cucuveaua**: LIRA - 15,30, 18; 20,15.

● **Republica fetelor**: DRUMUL SĂRII — 15,30; 17,45; 20.

● **Ultima dragoste**: COTROCENI — 16,30; 19,15.

● **Omul care l-a ucis pe Liberty Walace**: FLOREASCA — 15; 17,30; 20.

● **Comedianții**: VIITORUL — 16; 19.

● **Păcatul dragostei**: MUNCA — 16; 18; 20, CRÎNGAȘI — 16; 18; 20.

● **Iubirea strict oprită**: FLACĂRA — 15,30; 18; 20,30.

● **Explozie în munți**: VITAN — 15,30; 18, 20,30.

● **Fecioara care-mi place**: RAHOVA — 15,30; 18; 20,15.

● **Luana**: PROGRESUL — 16; 18,30.

● **Simpaticul domn R**: FERENTARI — 15,30; 18; 20,30.

● **Tinerețe fără bătrînețe**: UNIREA — 15,30; 18; 20,15.

● **Via Mala**: COSMOS — 15,30; 18; 20,15.

● **Doi bărbați pentru o moarte**: POPULAR — 15,30; 18; 20,15.

Ion Pillat, poet al pămîntului natal

LA COMEMORAREA SCRIITORULUI

La 25 de ani de la moartea poetului, universul lui Ion Pillat își etalează, mai clar ca oricînd, dubla sa structură, despicarea interioară dintre natură și cultură, atestată încă de la primele sale volume de versuri. În termeni de istorie literară, această polaritate se manifestă ca un permanent joc al tradiției cu modernitatea: pe de o parte, un peisaj exterior (autohton sau străin) care-l solicită prin strălucirea carnației sale policrome și aromate; pe de altă parte, faptul de cultură (național și universal) care-și pune pecetea elaborată pe compozițiile lirice. Așa cum observa cîndva un reputat critic, poezia lui Pillat se consolidează treptat, prin mari blocuri tematice: cu alte cuvinte, el cîntă, încă de la începuturile sale poetice, „brazii care șoptesc", „talanga care sună", „zbîrnîitul cobzei", mirosul de „fîn cosit și ud de ploaie", „buciumul toamnei", frunzele moarte ale pădurii, petele de lumină de pe obloanele vechi, pridvorul casei și umbrarul de nuci, ninsoarea de brumă a grădinii etc.; și, în același timp, evocă fîntîna legendară din Basra, ruga lui Budha, centaurii, fresca din Urbino a vestitului „pictor ignotus", pe Krum cuceritorul și pe Lăpușneanu cel crud, carnavalul venețian de odinioară sau grădina Luxemburg de azi, compunînd două suite de sonete „corintiane" și „pariziene".

Dar dincolo de o atare dualitate tematică, poetul își vădește dubla sa structură tratînd toate temele clasic-tradiționaliste din unghiul unui poet lucid, stăpîn pe o instrumentație modernă, de factură simbolistă. Natura, cît și elementele de civilizație rurală ce abundă în primele volume, sînt văzute cu ochiul unui pictor impresionist, filtrate și descompuse în particulele lor iradiante. Pe măsură ce retina sa înregistrează, ochiul său ordonează și, mai ales, tratează datele realității din jur, într-o manieră specifică. Natura de la Miorcani și Florica e compusă din tablouri molcome și colorate, în care detaliul — luat separat — are o licărire vie, caldă; dar ansamblul e static, netulburat de pasiuni și explozii interioare. Între percepție și expresie lirică, instrumentația poetică joacă asemenea unui filtru. Datele sensibile sînt pentru acest suflet tradiționalist prea crude, pentru ca spiritul modern al poetului să nu le supună unei prelucrări deliberate. De aceea, în poeziile influențate de un Francis Jammes, de pildă, Pillat nu e naturist, nu e un primitiv autentic: întoarcerea sa spre natură e un fel de întoarcere spre copilărie, dar fără a se copilări.

Aderența la propriile sale teme e inhibată de prezența factorului „stil", marcă indubitabilă a unei distanțe spirituale, blazon al modernității sale de simțire. Încît, dacă tematic el este un tradiționalist conștient și programatic, stilistic vorbind tradiția e refăcută într-un plan al procedeelor lirice, ceea ce-i dă un aer de investigație aproape monografică (elementele civilizației rurale sînt inventariate gospodărește, de la nivelul satului pînă la acela al acareturilor și al unei tipologii țărănești) cu finalitate sociologică.

Paralel cu aceasta, se decantează la Pillat un motiv liric fundamental — trecerea inexorabilă a timpului — căruia poetul îi va da un timbru cu totul personal; după cum se accentuează și o artă poetică neoclasică, de mare limpiditate și echilibru. Sînt roadele experiențelor de tinerețe — parnasianismul și simbolismul — din care Pillat a păstrat exercițiul voluptuos al instrumentației. Acest artist cult și rafinat, care în perioada sa de maturitate pare un Lucullus refugiat în mijlocul naturii în care s-a născut, ajunge treptat la filozofia și gesticulația unui Horațiu, cu o notă în plus de melancolie. Apoi vine descoperirea a ceea ce ar putea fi numit „miracolul elin"; dar este mai curînd vorba de „țărmul egeic", adică de un element plastic al naturii: o natură, de astă dată nu cea a leagănului copilăriei, ci una a imaginației culturale. După ce a încercat o adevărată operă de mitologizare a spațiului autohton, Pillat ancorează în mitologia propriu-zisă, aceea a spațiului mediteranean, aceea care a nutrit nu puțini dintre poeții moderni. Pillat nu descoperă Elada cu sufletul înfiorat al unui Hölderlin, ci cu ochiul lacom la culoare și de forme marmoreale ale unui Ștefan George; nu cu candoarea unui mistic, ci cu rafinamentul unui estet; nu cu disponibilitate pentru natura amorfă, ci cu venerație pentru cultura cristalizată în forme și volume. Este epoca în care poezia pillatiană capătă un caracter arhitectural: formele prozodice fixe sînt preferate, versul e limpid ca un cleștar, imaginea e un fel de scoică în care e închis vuietul mut al mării. Așadar „țărmul egeic" e o limită și expresia iubirii față de limitele care configurează: el este pragul instabil dintre pămîntul ferm și plin de fructe ispititoare, pe care stă înfipt cu picioarele, și stihia metamorfică a apei, imagine concretă a timpului necruțător; ceea ce se salvează din oarba ei frămîntare e forma cristalizată a unei cochilii ce visează eternitatea. Acum Ion Pillat e un mare virtuos, iar dovada cea mai elocventă a orgoliului său de **poeta artifex** sînt acele singulare „poeme într-un vers" apărute în 1936: supremă decantare a unei arte poetice conștiente, lucid deliberate.

Cultura — cultura poetică, în special — era, la Pillat, a doua sa natură: „portretele lirice" ne stau mărturie. Dar dovada cea mai grăitoare o constituie opera sa de traducător: aceasta arată preferințele lui în materie de lirică modernă, instrumentele pe care și-a exersat digitația. N-avem de gînd să citām aici numele poeților din care Pillat a dat, în românește, admirabile „echivalențe lirice", unele încă neegalate pînă acum; ne vom mulțumi să arătăm că a tradus din poeții americani (de la Walt Whitman la Sara Teasdale), englezi (de la Shakespeare la Eliot), francezi (de la Ronsard la Saint-John Perse), germani (de la Klopstock la Yvan Goll) și spanioli. O arie atît de vastă, în spațiu și în timp, ne dă măsura exactă a culturii poetice ce l-a hrănit; ea ne explică și dialectica tradiție-modernitate care a generat cele două chipuri ale sale. Capabil să redea în românește „figurile" retoricii clasice, sau mișcarea impetuoasă a unei balade romantice, traducătorul Ion Pillat a fost de asemenea în stare să acorde atenția cuvenită unor valori ce s-au impus în lirica modernă, căutînd pentru ele echivalențe în limba noastră: de la carnea sonoră a cuvîntului (un vestit sonet de Mallarmé păstrează în rime l-urile originalului), pînă la unitățile prozodice, de tipul alexandrinului, identificabile în versetele revărsate ale lui Saint-John Perse.

O memorabilă, inepuizabilă lecție de poezie ni se dă o dată cu lectura lui Ion Pillat: este lecția unui om ce s-a simțit implîntat în solul său natal, fascinat de peisajul copilăriei sale, și totodată hrănit de cultura universală, de cele mai moderne forme de lirism, de care s-a apropiat nu numai cu voluptatea unui cititor rafinat și insațiabil, ci și cu dragostea geloasă a celui ce vrea să surprindă alchimia intimă a poemului, pentru a-i da expresie, încă o dată, în graiul străbunilor săi. Este expresia unei mari conștiințe artistice, a unei puternice dragoste față de pămîntul natal.

Ștefan. Aug. DOINAȘ

Scoarțe românești

(Urmare din pag. I)

Apoi destinul scoarței se desparte, ea apucă drumurile ce înconjoară și leagă Carpații îmbrățișîndu-i ca pe o cunună, făcînd popasuri semnificative, îmbogățindu-și succesiv cîmpul cu noi elemente, fără să uite o clipă motivele prime și codul prim de culori. Ea s-a născut de altfel simultan pe toată aria țării, păstrînd fără știrbire memoria unității prime, pe care a argumentat-o printr-o amplă varietate stilistică, printr-o bogăție de procedee ce fac din fiecare piesă în parte un unicat.

Moldova e prezentă în expoziție cu o suită de capodopere. Intervine o altă concepție a cîmpului, care e detașat, împrejmuit cu chenar prețios, ca și o grădină. Motivele geometrice nu dispar, dar ele se retrag în chenar ca să valorifice fondul, logodindu-se aici cu noi motive, avimorfe, zoomorfe, florale. Moldoveanul vede **cîmpul frumos ca atare.** El îl tratează scump, pe fonduri verzi-pal, ca atunci cînd e împrimăvărat, sau în negru lucios, ca pămîntul la ceasul semănatului. El n-are sfiala spațiului gol, ca omul cîmpiei, și de aceea pe cîmpul covorului sădește puține flori sau buchete, dar acestea stilizate rafinat, și mai ales valorate strălucit prin dispunerea aerată, amplă.

În schimb Maramureșul, ca să sărim și mai sus, ne transportă în fabulos. Scoarța de aici ne pune în contact cu cerul neguros al țării lui Dragoș și Bogdan. Cîmpul scoarței maramureșene e de fapt un cer. Apar stele, care se confundă în stilizare cu florile, apar ritmice păduri de brazi, apar zburătoare nocturne ca buha și liliacul, apar perechile de oameni care se prind în linii de hore. Capodopera — o scoarță datată din 1831, o scoarță pisanie sau epitaf, cu numele unui crîng de maramureșeni scrise cu chirilice. Primele cărți scrise românește în Maramureș par a-și fi trimis buchiile, ca pe niște fluturi tîrzii, pe cerul sau cîmpul acestei scoarțe simbolice.

Coborînd din creștetul țării vechi la vale, am putea apuca oricare drum de artă, drumul Someșului sau al Mureșului, drumul Crișurilor; ne ispitește însă drumul Oltului, care ne duce într-un alt pămînt de sinteză, Oltenia. Poposind pentru o clipă ceva mai la sud, în Banat, am fi putut observa cum scoarța bănățeană își potolește tonurile, își impune motivele, care sînt aceleași ca pretutindeni, dar mai vii, mai strigătoare, de o aspră intensitate solară.

Oltenia consideră cîmpul ca pe o grădină ticsită de păsări și de flori. Ea îl împrejmuiește cu două sau chiar cu trei chenare, ceea ce dă privitorului senzația de oglinzi care se pierd în oglinzi. Fantezia e fastuoasă, covorul devine narativ ca o baladă sau ca un basm. Pe cîmp apar de altfel haiduci și domnițe, care amintesc hieratismul frescelor murale, conjugat cu tratarea veselă și naivă a păpușilor de aluat. Scoarța oltenească, mai ales cea de inspirație cultă, de mănăstire și conac, leagă zona noastră etnografică de Orientul fabulos, de acel Orient Mijlociu, maestru în arta războlului de țesut și a gherghefului. Prin această breșă pătrund în cîmpul scoarței noastre motivele exotice, se îmbogățesc în chip izbitor fauna și flora, lîngă cerbi apar lei și cămile, lîngă rîndunele și fluturi răsar spectaculoși papagali. Cu tot aspectul ei feeric, scoarța păstrează însă rigoarea tradițională a stilizării, cum și acel cod cromatic sever, apărat ca și un tezaur sacru.

Comentînd acest secret al conjugării culorilor, prof. Tancred Bănățeanu îmi spunea că aceleași culori oferite unui artist profesionist l-ar pune pe acesta în imposibilitate de a armoniza artistic o gamă. Experiența a și fost făcută, în repetate rînduri, cu studenți ai institutelor de artă plastică. Cum a reușit artistul popular, de fapt țăranca, să combine în chip suav culori care, printr-o apropiere imobilă, par că se exclud? Aceeași întrebare și-o pun coregrafii, încercînd să noteze pașii dansului românesc, o întrebare similară și-o pun muzicologii cu privire la doină și colind. Vom încheia spunînd că există în arta populară o știință tainică de armonizare a contrariilor, de exprimare a indicibilului și suavului, de cucerire a nuanțelor și ritmurilor necatalogabile care țin de specificul gîndirii și simțirii românești.

Parte dintr-un imens tezaur, expoziția deschisă la Muzeul republican de artă populară este încă o dovadă a geniului național, care ne așază la cota majoră în concertul universal al artelor. Nu pot decît să regret că în marile muzee ale artelor decorative n-am găsit și un colț românesc. Vom putea compensa lacuna organizînd expoziții peste hotare și, în același timp — doleanță somativă — asigurînd un cadru adecvat de expunere tezaurului pe care îl deține Muzeul republican, un tezaur păstrat prea multă vreme sub lacăt.

adnotări • adnotări • adnotări • adnotări • adnotări • adnotări • adnotări • adnotări

O carte de vizită a teatrului

Programul de teatru sau „programul de sală" ar putea fi definit ca un prim pas al spectatorului spre lumea de ficțiune a scenei. Este aproape un truism să spui că programul de sală constituie un act de cultură al cărui mod de exprimare este deopotrivă cel plastic și cel publicistic; nu ne poate rămîne indiferent nici aspectul grafic al acestuia, nici conținutul său cu valoare instructivă și documentară.

Și, este o realitate, sînt numeroase teatrele ale căror secretariate literare au înțeles să realizeze programe cu o funcționalitate cultural-educativă bine servită prin texte de valoare, îngrijit selecționate și organizate, programe cu o prezentare grafică inspirată, aptă să producă ochiului o reală satisfacție estetică. Este cazul programelor elaborate de secretariatul literar al Teatrului din Tg. Mureș, la spectacolele „Acești îngeri triști" de D. R. Popescu, „Dansul sergentului Musgrave" de John Arden și, mai ales, la „Domnul Puntila și sluga sa Matti" de B. Brecht. Sau cel al programelor teatrului din Turda, pentru spectacolele „Romanțioșii" de E. Rostand și „Farsa jupînului Pathelin" împreună cu „Acul cumetrei Gurton". Astfel, ultimul dintre programele teatrului turdean oferă odată cu un text de valoare și cîteva reproduceri, ilustrații după prima ediție a piesei (1489). Un gen de program pliant de calitate ne oferă, la același spectacol, Teatrul din Botoșani. Doar că mijloacele tipografice îl „trădează" prin caracterul prea uzat al literei și prin denaturarea culorii. Dar iată, la același spectacol — „Acul cumetrei Gurton" — Teatrul „Ion Vasilescu", din Capitală, ne oferă un program anost, sărăcăcios în cromatică, iar conținutul se reduce la distribuție și la un „Cuvînt" al regizorului, căruia nu putem să-i aprobăm neglijența unor fraze ca acestea: „Delicioasa farsă **Acul** se găsește **călare** (ș.n.) pe Evul Mediu, la sfîrșitul lui, și pe începuturile renașterii engleze".

Un teatru cu profilul Teatrului „Ion Creangă" din București nu găsește oportun să se preocupe în mod deosebit de aceste programe care, ținînd seama în special de publicul său de copii s-ar cere să fie cît mai atractive din toate punctele de vedere. Astfel, întîlnim programe ca acelea pentru spectacolul „Egmont", sumbru, în alb-negru, ca pentru comemorarea lui Goethe, sau acela pentru „Eminescu și Veronica", tot în alb-negru, cu fotografii ale actorilor, în postura personajelor, cu care nici nu reușesc să semene. Cu toate motivațiile de ordin financiar, rămînem la ideea că mai ales un asemenea teatru ar trebui să ofere spectatorilor programe de sală care să aibă și o funcție instructivă, documentară, de îndreptar cultural în sensul aprofundării textului, transmiterii unui bagaj suplimentar de cunoștințe. Încheiem cu o ultimă referire — programul la spectacolul cu piesa „Duelul" de Mar Baidjev, la Teatrul din Ploiești. El ne furnizează cel mai elocvent exemplu de *cum nu trebuie să arate un program de sală!* O foiță de hîrtie cretată, pliată în trei, de un aspect grafic... deplorabil și cu unica informație prețioasă în text: faptul că autorul se află cu această piesă la debutul său.

Categoric — truism, care, se pare, se cere totuși repetat: munca de secretariat literar presupune, pe lîngă multe altele, pe lîngă o bogată informație bine asimilată, pe lîngă simț estetic, și un mare efort de răspîndire a culturii, a dramaturgiei naționale și universale.

Mona IUGA

Cîte zile numără de fapt... „Anul Beethoven"

Bicentenarul „Beethoven" este, poate, cel mai important eveniment al vieții muzicale mondiale. Anul 1970 a fost declarat an „Beethoven", iar acordurile grave, sensurile umaniste ale creației Titanului vibrează — simbolic — pe toate meridianele. Au trecut patru luni și ne permitem să judecăm fluența acestor manifestări, la noi. **„Integrala Triou-rilor cu pian"** de Beethoven a fost cu adevărat unul din momentele memorabile ale stagiunii noastre. La Conservator, comunicările din cadrul **Sesiunii „Beethoven"** au subliniat aspecte inedite de interpretare a creației compozitorului. Au mai fost interpretate cîteva simfonii, apoi sînt de amintit recitalul susținut de Radu Lupu, „Missa Solemnis", recitalul de lieduri dat de Peter Schreirer (R.D.G.)... și cred că enumerarea manifestărilor de prestigiu se încheie. Nu este programat nici un recital, nu se anunță nici o serie de recitaluri, de concerte, care să cuprindă și alte creații din opera atît de bogată a lui Beethoven. Colaborarea cu mari personalități muzicale pentru susținerea unor concerte de înaltă ținută este, credem, condiția primordială prin care putem să subliniem importanța manifestărilor; trebuie să fie invitați soliști de prima clasă, pentru a nu ne întîlni din nou cu concerte de nivel mediocru, asemănătoare unora susținute deja de către cîțiva invitați de peste hotare. Ne întrebăm de ce Roberto Benzi (în curînd oaspete al țării noastre) care se destăinuia, într-un interviu, că pregătește pentru anul Beethoven Simfonia a III-a nu a fost invitat să dirijeze această lucrare? De ce unor soliști străini, cunoscuți pentru stilul impecabil cu care abordează lucrările beethoveniene, le sînt refuzate propunerile de a prezenta în apropiatele lor turnee bucureștene recitaluri, sau concerte „Beethoven"? Dacă ne gîndim și la Editura muzicală, care pînă în prezent nu a tipărit o nouă carte despre Beethoven (**„Caietele de conversație"** sau **texte ca cele scrise de Berlioz despre Beethoven**) și la Opera română, care a prezentat în reluare „Fidelio", dar nu într-o concepție nouă, cum am fi dorit, ne dăm seama că, în ciuda efortului unor entuziaști muzicieni, pînă în prezent manifestările nu au încă fluența așteptată de lumea muzicii, de marele public meloman.

Smaranda OȚEANU

Paradoxală interdicție

Există filme — chiar foarte bune — care prin problematica sau prin fabulația lor se adresează exclusiv omului matur. Pentru a feri cea mai tînără generație de spectatori de riscul înțelegerii greșite a unor astfel de producții, este necesar ca uneori să se limiteze accesul în sala de cinematograf, pe criterii de vîrstă. Pe vremuri, cinematografele noastre foloseau această interdicție ca un fel de „reclamă" facilă pentru pelicule dubioase, vulgare. Faptul explică, poate, de ce limitarea accesului la anumite filme pe considerente de vîrstă a căzut în desuetudine și a rămas, multă vreme, o procedură formală, desuetă. Se întîmplă frecvent ca filme nerecomandabile tineretului „sub 16 ani" să fie prezentate fără a se face această specificație, ori, dimpotrivă, ca interdicția să fie afișată cînd nu era cazul. Reînviată în ultimul timp, această *tradiție* a exploatării sălilor de cinema îmbracă uneori forme curioase. De exemplu, săptămîna trecută am întîlnit afișe de limitare a accesului tineretului, lipite vizibil pe ușa de intrare și deasupra casei de bilete de la cinematograful „Doina" — cinematograf destinat... copiilor.

Din rațiuni de rentabilitate, matineele sînt rezervate micilor spectatori, iar după-amiază rulează filme pentru adulți. Dar programarea nu poate prevedea, aici, pelicule care să nu oblige la astfel de interdicții? Este paradoxal ca alături de fotografii și panouri cu personaje din basme să întîlnești inscripția „Acest film este interzis copiilor sub 16 ani!" (fără a se preciza măcar că e vorba despre filmul care rulează după-amiază, — respectiv „Valea păpușilor"). Paradoxal, și — din punct de vedere psihologic — nerecomandabil în cazul unei săli (singura!) consacrată celor mici. Iar din punct de vedere... cinematografic, cu totul nefiresc. Fără a transforma această interdicție într-un subterfugiu menit să înlesnească prezentarea unor filme nocive din punct de vedere educativ, forurile cinematografice de resort ar trebui să o instituie în unele cazuri — desigur, foarte atent și foarte responsabil motivată.

„Philologica"

Principiu fundamental al activității din cele mai diverse sectoare ale vieții societății noastre, dezvoltarea armonioasă a tuturor zonelor geografice ale țării este ilustrată elocvent și în domeniul culturii, prin crearea condițiilor necesare pentru ca fiecare dintre aceste zone să-și aducă contribuția specifică la configurarea patrimoniului culturii socialiste, continuînd și ridicînd la un nivel superior bogatele tradiții spirituale și artistice ale poporului. Tocmai de aceea înființarea, în urmă cu cîțiva ani, la Craiova, oraș cu vechi tradiții științifice și artistice, a unor importante instituții cum sînt „Universitatea" și „Centrul de istorie, filologie și etnografie al Academiei Republicii Socialiste România", precum și a unei reviste lunare de cultură, a reprezentat un eveniment cu o deosebită semnificație în viața spirituală a întregii regiuni. Rezultatelor care nu au întîrziat să se arate, li s-a alăturat nu de mult apariția primului număr al revistei „Philologica", publicație anuală editată sub egida Centrului de istorie, filologie și etnografie. Consemnînd acest eveniment care depășește, de bună seamă, sfera de interes strict local — sumarul variat al acestui număr, cît și ținuta materialelor publicate îndreptățesc o asemenea apreciere — ne exprimăm speranța că revista va constitui un stimulent al activității cercetătorilor din cadrul centrului spre problemele de actualitate ale domeniului pe care îl investighează, că prin aceasta va dobîndi relieful pe care îl impun sarcinile actuale ale cercetării din cîmpul științelor sociale.

S. MOVILEANU

Ședințe plenare ale Consiliilor oamenilor muncii de naționalitate maghiară și germană din Republica Socialistă România

În ziua de 17 aprilie a.c. a avut loc ședința plenară a Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară din Republica Socialistă România, iar în ziua de 18 aprilie a.c. ședința plenară a Consiliului oamenilor muncii de naționalitate germană din Republica Socialistă România.

La cele două plenare a participat tovarășul Gere Mihai, membru supleant al Comitetului Executiv și secretar al C.C. al P.C.R. De asemenea, a participat tovarășul Eugen Jebeleanu, vicepreședinte al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste.

Președinții Consiliilor au prezentat în fața plenarelor informări cu privire la activitatea desfășurată de Birourile acestora de la ultima plenară și pînă în prezent.

În cadrul ședințelor plenare s-au dezbătut și s-au adoptat în unanimitate Regulamentele de funcționare ale Consiliilor.

Plenara Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară din Republica Socialistă România a ales pe tovarășul Vinte Ion în funcția de vicepreședinte al Consiliului.

Din regulamentele de funcționare rezultă : Consiliul oamenilor muncii de naționalitate maghiară și Consiliul oamenilor muncii de naționalitate germană din Republica Socialistă România s-au înființat pe baza hotărîrii Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 24—25 octombrie 1968, constituind o expresie a justeței politicii naționale marxist-leniniste a partidului, a lărgirii și adîncirii continue a democrației socialiste în țara noastră.

Rezolvarea marxist-leninistă a problemei naționale, asigurarea deplinei egalități în drepturi a tuturor cetățenilor fără deosebire de naționalitate, constituie una din cele mai importante transformări revoluționare realizate în epoca construcției socialiste în țara noastră.

La baza activității Consiliilor se află programul Partidului Comunist Român. Ele contribuie la asigurarea participării tot mai active a oamenilor muncii maghiari și germani, împreună cu întregul popor, la elaborarea și înfăptuirea politicii interne și externe a partidului și statului nostru. Fiind parte componentă a Frontului Unității Socialiste, ele participă la întreaga activitate a acestuia, militînd pentru întărirea frăției dintre oamenii muncii români și cei aparținînd naționalităților conlocuitoare, pentru întărirea continuă a unității moral-politice a întregului nostru popor.

Consiliile militează totodată pentru promovarea politicii externe profund internaționaliste a P.C.R. și a guvernului țării, pentru dezvoltarea prieteniei și alianței frățești, a colaborării economice, politice, culturale și științifice cu toate țările socialiste, de lărgire a cooperării cu toate țările fără deosebire de orînduire socială, pentru promovarea în viața internațională a principiilor suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, pentru slujirea cauzei socialismului și progresului, pentru pace și securitate în întreaga lume.

Stabilind atribuțiunile Consiliilor, regulamentele evidențiază că ele își desfășoară întreaga lor activitate sub conducerea și îndrumarea directă a Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Consiliile participă în cadrul Frontului Unității Socialiste la dezbaterea publică a principalelor documente de partid și de stat, contribuie la activitatea politico-educativă desfășurată de partid și organizațiile obștești în rîndul oamenilor muncii de naționalitate maghiară și germană pentru cultivarea patriotismului și internaționalismului socialist, a frăției cu poporul român, a devotamentului față de orînduirea noastră socialistă, pentru dezvoltarea înaltelor trăsături etice comuniste, pentru ridicarea continuă a conștiinței lor socialiste.

Ele contribuie de asemenea la popularizarea politicii și ideologiei partidului, a învățăturii marxist-leniniste, la răspîndirea concepțiilor materialiste despre lume și societate în rîndul naționalităților maghiare și germane, la desfășurarea muncii culturale de masă în limba maternă.

Consiliile ajută C.C. al P.C.R., organele centrale de stat și obștești în examinarea problemelor specifice ale naționalităților maghiare și germane, cu scopul de a găsi cele mai bune soluții în concordanță cu interesele generale ale societății noastre socialiste și ale cetățenilor din rîndurile acestor naționalități.

Consiliile contribuie la stimularea creației științifice, artistice, literare desfășurate în limba maternă, în strînsă unitate cu dezvoltarea creației poporului român, cu viața social-politică actuală și progresul spiritual socialist al întregii noastre țări. Ele acordă atenție — în spiritul principiilor marxist-leniniste ale partidului de valorificare a moștenirii progresiste a trecutului și a tradițiilor înaintate în domeniul culturii și artei — cultivării respectului față de valorile spirituale create de înaintașii poporului român și ai naționalităților maghiare și germane.

Consiliile oamenilor muncii de naționalitate maghiară și germană din Republica Socialistă România sînt constituite din membri ai Comitetului Central, cadre de partid, ale organizațiilor de masă, obștești și de stat, precum și din alte persoane, muncitori, țărani cooperatori și intelectuali din rîndul naționalităților maghiare și germane.

Cele două Regulamente cuprind în același timp normele privitoare la modul de organizare a muncii fiecărui Consiliu în parte.

Manifestări consacrate centenarului nașterii lui V. I. Lenin

În cadrul manifestărilor prilejuite de aniversarea centenarului nașterii lui V. I. Lenin, la Casa prieteniei româno-sovietice din Capitală s-a deschis, simbătă dimineața, o expoziție foto-documentară.

La vernisaj au luat parte membri ai Consiliului General A.R.L.U.S., activiști de partid și de stat, reprezentanți ai vieții noastre științifice și culturale. Erau prezenți membri ai Ambasadei Uniunii Sovietice la București, precum și membrii delegației Asociației de prietenie sovieto-române, condusă de A. P. Kosulnikov, care ne vizitează țara cu prilejul aniversării centenarului nașterii lui V. I. Lenin.

La festivitatea de deschidere, Mihail Roșianu, președintele Consiliului General A.R.L.U.S., și A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, au vorbit despre personalitatea luminoasă a marelui gînditor și dascăl al proletariatului, fondatorul primului stat socialist din lume.

Expoziția — organizată cu sprijinul Uniunii asociațiilor sovietice de prietenie și legături culturale cu țările străine — cuprinde fotografii și documente, ce evocă momente semnificative din viața și activitatea lui V. I. Lenin, dinaintea și după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

★

În cursul dimineții, delegația Asociației de prietenie sovieto-române, condusă de A. P. Kosulnikov, a făcut o vizită la Institutul de studii istorice și social-politice de pe lîngă C.C. al P.C.R., unde a fost primită de Ion Popescu-Puțuri, directorul institutului.

(Agerpres)

La magistrala subterană Baia Sprie – Șuior – Cavnic

S-au terminat lucrările de excavare

BAIA MARE (corespondentul „Scînteii"). Colectivul șantierului din Baia Sprie al Întreprinderii de prospecțiuni și explorări geologice Maramureș a înscris recent pe agenda succeselor sale de prestigiu, terminarea lucrărilor de excavare a galeriei de bază Baia Sprie, Șuior, Cavnic, lungă de peste 8,5 km. Terminarea acestei importante lucrări de construcții miniere — cea mai mare de acest gen din țară — încununează eforturile depuse de harnicul colectiv de mineri și geologi de-a lungul a mai multor ani de muncă rodnică, marcînd în peisajul industrial al județului „premiera" nr. 1 a anului 1970. Demn de remarcat este și faptul că aproape toți cei prezenți la operațiile „ultimei pușcări" s-au aflat pe șantier de la începerea lucrărilor. În legătură cu acest eveniment, ing. **Cornel Grama**, directorul Întreprinderii de prospecțiuni și explorări geologice Maramureș, ne-a spus :

— Lucrarea a urmărit un dublu scop : de cercetare a zonei mineralizate pentru descoperirea de noi rezerve de minereuri, precum și de asigurare a unui transport rapid și economic al minereului de la Șuior și Cavnic către flotația centrală din Baia Mare. În timpul execuției lucrărilor s-a realizat o viteză medie lunară de 110 m.l., depășindu-se prevederile cu 10 la sută. Colectivul șantierului a aplicat, pentru prima dată în țară, pe scară industrială metoda de susținere prin torcretare. Efectul ? Obținerea unei economii de circa 4 milioane lei față de deviz.

În telegrama adresată cu acest prilej C.C. al P.C.R., tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, se exprimă hotărîrea întregului colectiv de mineri și geologi de a-și consacra eforturile, energia creatoare, realizării importantelor sarcini trasate industriei miniere de Congresul al X-lea și de Plenara C.C. al P.C.R. din decembrie 1969, pentru creșterea gradului de mecanizare a lucrărilor și mărirea vitezelor de înaintare în galerii, pentru valorificarea complexă, superioară a bazei de materii prime a țării.

Cronica zilei

Foaierul Sălii Palatului Republicii Socialiste România găzduiește între 18 și 24 aprilie o expoziție tehnică, organizată de Întreprinderea ungară de comerț exterior „Ferunion" din Budapesta.

Expoziția cuprinde o gamă variată de unelte pneumatice, scule de așchiere, mașini manuale de găurit, unelte cu diamant, abrazive, diferite materiale de construcție, bunuri de uz casnic, executate din material plastic, sobe cu combustibil lichid, articole sportive.

(Agerpres)

SPORT

FOTBAL: Divizia A

Etapa a XXII-a a început ieri și se încheie astăzi

REZULTATE TEHNICE

● **POLITEHNICA IAȘI — STEAUA 1—2 (0—2). Autorii golurilor: Ștefănescu și Tătaru, pentru Steaua ; Sătmăreanu (autogol) pentru Politehnica.**

● **JIUL PETROȘANI — PETROLUL 2—0 (1—0). Autorii golurilor :** Libardi și Marinescu.

● **DINAMO BACĂU — C.F.R. CLUJ 1—0 (0—0). Autorul golului :** Dembrovski.

● **UNIVERSITATEA CLUJ — U.T.A. 0—2 (0—2). Autorii golurilor :** Dembrovski și Moț.

● **FARUL CONSTANȚA — A.S.A. TG. MUREȘ 0—0.**

● **F.C. ARGEȘ PITEȘTI — STEAGUL ROȘU 2—2 (0—1). Autorii golurilor :** Nuțu și Dobrin **(din 11 m) pentru gazde ;** Florescu **(2) pentru oaspeți.**

● **DINAMO BUCUREȘTI — CRIȘUL 2—1 (0—0). Autorii golurilor :** Dinu și Dumitrache **pentru Dinamo ;** Kasai **pentru Crișul.**

Finalul stagiunii fotbalistice de primăvară — dar nu și al campionatului, care va fi reluat la 21 iunie, urmînd a se încheia la 19 iulie — a avut loc ieri. Din cele opt meciuri ale etapei a XXII-a s-au disputat șapte, ultimul — derbiul propriu-zis (Rapid—Universitatea Craiova) — fiind programat pentru astăzi, pe stadionul „23 August" din Capitală.

Prin prisma pozițiilor actuale și a intențiilor de viitor, Politehnica și Steaua au mizat mult pe intîlnirea lor directă; studenții, pentru a evita penultimul loc și deci retrogradarea, steliștii pentru a nu pierde contactul cu plutonul fruntaș, în vederea obținerii eventuale chiar a titlului. Ambele echipe au avut greutăți și cu antrenamentele din zilele premergătoare (Politehnica, mai ales, a resimțit vremea nefavorabilă), și cu alcătuirea formațiilor (la Steaua a lipsit Voinea, nerestabilit încă).

Steaua a început jocul cu circumspecția specifică echipelor în deplasare ; accent mai mult pe apărare, cu încercări de contraatac. Numai că aceste contraatacuri ale fotbaliștilor bucureșteni n-au însemnat simple incursiuni în terenul adversarului, ci acțiuni purtate cu toată seriozitatea, încheiate cu șuturi periculoase la poartă. După circa 10 minute, meciul părea totuși jucat ; întîi, Ștefănescu (cu un șut din apropiere) și, la aproximativ două minute, Tătaru (cu un șut de la distanță, tras prin surprindere) l-au obligat pe portarul Constantinescu să scoată mingea din plasă. Steaua — Politehnica 2—0 ! Și al treilea gol al meciului avea să-l înscrie tot oaspeții ; în min. 55, Sătmăreanu este autorul unui autogol. În acest fel, Steaua obține o victorie la limită, însă foarte valoroasă pentru poziția ei în clasament...

La Cluj echipa studenților nu a reușit reabilitarea în fața suporterilor, deși — cel puțin după felul cum au jucat la început — lăsau impresia că vor putea avea succes. U.T.A., cu gîndul firește la păstrarea titlului, a jucat ca de obicei economicos, lansînd însă contraatacuri fulgerătoare. În minutul 31, arădanii au deschis scorul prin Otto Dembrovski. Trei minute mai tîrziu, Moț a ridicat scorul la 2—0, profitînd de un schimb nereușit de pase între fundași și portarul clujenilor.

★

Cele două luni de întrerupere a campionatului presupun pentru fotbalul nostru susținerea „examenului mexican". În vederea acestuia, a cărei dată de începere este, de fapt, 31 mai, lotul reprezentativ intră în pregătirile finale. Din programul său reținem atenția partidele de verificare cu selecționatele Franței (la Paris) și Iugoslaviei (la București). O altă parte dintre selecționabili (sub denumirea de echipa B a României) vor pleca astăzi în „Țara aztecilor", unde au prevăzut un turneu de mai multe jocuri. Acest turneu are ca puncte culminante cele două meciuri în care echipa noastră întîlnește reprezentativa Mexicului (22 aprilie, la Leon și 24 aprilie, la Ciudad de Mexico sau Toluca).

I. D.

AZI ÎN CAPITALĂ

● **Atletism. — Concursul republican de primăvară** al juniorilor mici (15—16 ani) — **stadionul „Republicii"**, de la ora 9.

● **Handbal. — I.E.F.S. — Rapid** (fem.), ora 16,15 și **Universitatea — Dinamo Brașov** (masc.), ora 17,20 — **ambele la stadionul Tineretului ; Progresul — Confecția** (fem.), ora 10,15 pe **terenul Dinamo.**

● **Rugby.** — Cuplaj pe **stadionul „Grivița roșie"** (Parcul Copilului) : ora 10 : **Steaua — Progresul ;** ora 11,30 : **Grivița roșie — Dinamo.**

● **Volei. — Sala Floreasca**, de la ora 18 : **Rapid — Dinamo** (fem.) și **Steaua — Dinamo** (masc.).

● **Canoaj. — Inaugurarea sezonului** — concurs de fond, deschis tuturor canotorilor **(Lacul Herăstrău, de la ora 7)**

● **Fotbal. — Cuplaj pe stadionul „23 August"** : ora 15 : **România — U.R.S.S.** (preliminarii turneu U.E.F.A.-juniori) ; ora 16,45 : **Rapid — Universitatea Craiova** (derbiul etapei diviziei A).

t v

PROGRAMUL I

8,15 Deschiderea emisiunii : ● Gimnastica de înviorare ● Telescoală Probleme recapitulative (Matematică — cl. a XII-a).
8,45 Matinee duminical pentru copii și școlari.
10,15 Ora satului.
11,20 Concert simfonic. Festival Beethoven 200 de ani de la nașterea compozitorului. În program Simfonia I. Interpretează Orchestra Filarmonică din Berlin. Dirijor Kurt Mazur.
12,00 De strajă patriei.
12,35 Emisiune în limba maghiară.
13,35 Închiderea emisiunii de dimineață.
15,00 Fotbal. Juniori România — U.R.S.S. (preliminarile turneului U.E.F.A.).
16,45 Rapid — Universitatea Craiova (Divizia A). Transmisiune de la Stadionul „23 August".
18,30 Film serial. „Oliver Twist" (V)
19,00 Telejurnalul de seară.
19,20 Noutăți cinematografice.
19,45 Festivalul național al artei studențești. Aspecte de la Festivalul și colocviul național de folclor. Transmisiune de la Cluj.
20,15 Medic în Africa. Un reportaj senzațional despre misiunea neînchipuit de grea pe care o au de îndeplinit medicii în adîncurile Continentului Negru.
20,30 E primăvară în... aprilie ! Emisiune de varietăți. În distribuție Rodica Popescu, Ileana Sărăroiu, Doina Ursu, Horia Șerbănescu, Puiu Călinescu, Dumitru Furdui, Ilie Gănțoiu, Sergiu Cioiu, Ciupi Rădulescu și alții.
22,15 Telejurnalul de noapte.
22,30 Telesport.

PROGRAMUL II

20,15 Filme documentare : ● „20 de secunde". ● „Cerul Alunișului". Producții ale studioului „Al. Sahia"
20,40 Trei soliști — trei recitaluri. ● Recitalul mezzosopranei Galina Tuftina (U.R.S.S.), la pian Doina Prodan ● Baritonul Mircea Moisa (Cluj), la pian Ferdinand Weiss ● Armonii baroce — interpretează Martha Kessler, cvintetul de coarde al Filarmonicii „George Enescu". La clavecin Nicolae Rădulescu.
21,40 Roman foileton : „Război și pace" (Reluarea episoadelor V și VI).

A apărut revista:

„LUPTA DE CLASĂ"

nr. 4/1970

Numărul pe luna aprilie al revistei se deschide cu editorialul : **Eșenția creatoare a leninismului.** În continuare — în cinstea sărbătoririi centenarului nașterii lui V. I. Lenin — sînt publicate materialele : **Spiritul creator al învățăturii leniniste despre partid** de PAUL RADOVAN, **Lenin și democrația socialistă** de NESTOR IGNAT; **Reflecții privind dezvoltarea statului nostru socialist în lumina leninismului** de ANITA NASCHITZ, **Idei leniniste privind perfecționarea relațiilor de producție socialiste** de ERVIN HUTIRA, FLORIN BALAURE, **Internaționalism, suveranitate națională, patriotism** de CONSTANTIN VLAD, **Leninismul și semnificația mișcărilor democratice, antiimperialiste contemporane** de CONSTANTIN FLOREA, TRAIAN CARACIUC. **Lenin și unele probleme ale cunoașterii științifice** de PAVEL APOSTOL. **Dialectica în scrierile lui Lenin și estetica** de ION IANOȘI. **Răspîndirea ideilor leniniste în România** de CONSTANTIN MOCANU.

Revista mai publică articolele : **Agricultura socialistă pe coordonatele modernizării și înaltei eficiențe** de ANGELO MICULESCU. **Informare și documentare în științele sociale** de ION STOICA, consultația : **Clasa muncitoare și realitatea lumii capitaliste** de CAROL NIRI, precum și rubrica „Revista revistelor".

Sărbătorirea prof. dr. docent Vintilă Mihăilescu

La împlinirea vîrstei de 80 de ani, prof. dr. docent Vintilă Mihăilescu, fost profesor de geografie la Universitatea din București, în prezent consultant al Institutului de geografie al Academiei Republicii Socialiste România și președinte al Societății de geografie, a fost sărbătorit simbătă în cadrul unei ședințe ce a avut loc în aula Academiei. Activitatea sa, desfășurată de-a lungul a 55 de ani, este concretizată în peste 200 de lucrări de mare valoare științifică, reprezentînd un aport substanțial la cunoașterea geografică a României și la elucidarea problemelor fundamentale care au preocupat geografia în ultimele cinci decenii.

În cadrul ședinței au evocat personalitatea și opera sărbătoritului acad. Sabba Ștefănescu, președintele Secției de științe geologice, geofizice și geografice a Academiei, prof. dr. docent Virgil Ianovici, directorul Institutului de geografie din București, prof. Eugen Blideanu, director general în Ministerul Învățămîntului, prof. Tiberiu Morariu, președintele Comitetului național de geografie, prof. Victor Tufescu, de la Universitatea din București, conf. univ. dr. Ion Velcea, vicepreședinte al Societății de geografie, și dr. Lucian Badea, șef de sector la Institutul de geografie. A răspuns prof. Vintilă Mihăilescu, decanul de vîrstă al geografilor din țara noastră, care a mulțumit cu căldură pentru cinstirea și prețuirea ce i-au fost acordate. (Agerpres)

Cursuri de perfecționare pentru maiștri-instructori din școlile de cultură generală

Sub egida Centrului de cercetare pedagogică și perfecționare a personalului didactic din învățămîntul profesional și tehnic, aparținînd Ministerului Învățămîntului, în cele două săptămîni ale vacanței de primăvară a avut loc în București, în localul liceului „Matei Basarab", un „Program de pregătire metodică a maiștrilor-instructoare de gospodărie și croitorie din școlile de cultură generală", în vederea susținerii examenului de definitivat. Urmărit de peste 300 de participante din toate județele țării, acest program a inclus expuneri, seminarii, proiecții, activități practice.

Un curs similar s-a desfășurat, în aceeași perioadă, la Cluj, pentru circa 250 de maiștri-instructori de lăcătușerie și tîmplărie din școlile de cultură generală.

(Urmare din pag. I)

rînduri, exemplul unui mecanic de locomotivă care trece de la un tren personal la un expres, de la viteza de 60-70 km pe oră la viteza de 140 km pe oră. Oare e suficient pentru el să urmeze obișnuita școală de recalificare sau de specializare ? Oare toți mecanicii trenurilor personale sînt apți să conducă și expresuri de mare viteză ? De aceea în procesul de adaptare la exigențele crescinde ale profesiilor contemporane se discută tot mai insistent despre **aptitudini**, despre acele calități și înclinații individuale care fac ca un om să fie mai bun într-o anumită profesie, decît în alta. De aici și preocuparea, mai accentuată de la un deceniu la altul, față de orientarea și selecția profesională.

Am vizitat recent un laborator destinat verificării unor aptitudini necesare lucrătorilor la căile ferate, am văzut aparate și teste, am asistat la examinări menite să pună în lumină diferite calități psihice : atenția, memoria, mobilitatea de gîndire, rapiditatea reacțiilor. Nu mai e necesar să subliniez utilitatea crescîndă a unui atare laborator, înființat încă în urmă cu trei decenii și jumătate și extins, în ultima vreme, în aria altor profesii : șoferi, operatori etc. El are rolul de a filtra și selecta pe cei veniți către asemenea profesii, de a-i orienta spre înclinațiile lor firești, de a-i promova pe cei cu aptitudini excepționale. Este, totodată, un instrument permanent de urmărire a evoluției oamenilor sau, cu alte cuvinte, de psihoprofilaxie.

— În mod periodic, din 5 în 5 ani, toți cei ce răspund de siguranța circulației sînt supuși unui examen, ne spune psihologul **Maria Jingoiu**, șefa laboratorului de examinări psihologice al Regionalei C.F.R.-București. Se pot depista astfel, prin comparație, menținerea, dezvoltarea sau, dimpotrivă, diminuarea ori pierderea unor calități psihice. Inconstanța reacțiilor, variația lor între limite prea largi — Cum explicați această contradicție ? Nu cumva este pusă, astfel, sub semnul întrebării însăși eficiența examenelor psihologice ?

— Nu sub semnul întrebării, ci sub semnul unei anumite relativități dictate de faptul că **aptitudinile nu constituie decît un punct de plecare în exercitarea unei profesii.** Restul, și de cele mai multe ori acest „rest" este esențial. Îl constituie **atitudinea** față de sie sau alta ar constitui condiția fundamentală a succesului în domeniul respectiv de activitate. În realitate, **condiția succesului rezidă nu în aptitudinea pentru muncă, trăsătură caracteristică oricărui om, ci în atitudinea față de muncă, în gradul de responsabilitate cu care omul își privește profesia și activitatea sa.** Așadar, aptitudinile pot grăbi și consolida pregătirea pentru o profesie anumită, dar esențiaceea ce presupune, desigur, dobîndirea unei serioase competențe, unei temeinice calificări.

APTITUDINE și ATITUDINE. În acest raport predominant și definitoriu rămîne cel de-al doilea termen, tocmai pentru că, în contextul progresului industrial contemporan se accentuează continuu responsabilitatea fiecărui loc de muncă. Fierarul care modela metalul cu un ciocan obișnuit avea o infinit mai mică răspundere în comparație cu forjorul ce acționează o presă de mii de tone și prelucrează piese imense din aliaje speciale. Dar operatorul chimist aflat în fața unui pupitru de comandă, la punctul cheie al unei instalații cu o capacitate zilnică de producție valorînd milioane de lei ?

Într-o discuție purtată mai de mult cu tov. **Costache Sava**, director general al Centralei industriale de petrochimie — Pitești, am reținut o definire a profesiei de chimist, valabilă, de altfel, pentru majoritatea profesiilor :

— Aptitudini ? Evident, sînt bine venite. Pregătirea profesională, competența, cunoașterea aprofundată a meseriei sînt, desigur, calități și mai importante. Dar, spuneți-mi ce rămîne din aceste trăsături dacă omul respectiv e delăsător, nepunctual, lipsit de răspundere ? O singură clipă de neatenție poate produce avaria unei întregi instalații, poate compromite o șarjă de o mare valoare. Așadar, cele mai bune note obținute în școala profesională, cele mai bune calificative la testele de aptitudini nu mai fac doi bani dacă lipsește **structura de rezistență a oricărei profesii : conștiinciozitatea, corectitudinea, simțul răspunderii.**

Am mai putea adăuga : spiritul de ordine, disciplina, punctualitatea, ca trăsături la fel de importante, formate la școala muncii. Și înțelegem prin „școala muncii" o educație începută **o dată cu învățarea alfabetului, o dată cu primele noțiuni și date despre viață transmise în familie și în școala elementară și consolidate mai apoi în învățămîntul profesional și în uzină, în viața de zi cu zi trăită în ambianța colectivului de muncă.** O pedagogie a răspunderii, a înaltei răspunderi ce îl așteaptă pe orice om, indiferent de înclinațiile sale, indiferent de specificul profesiei pe care o îmbrățișează. De aici, de la această cultivare a conștiinței, a eticii muncii, trebuie să pornească și detectarea, și selectarea aptitudinilor, și pregătirea profesională pe toate treptele specializării. Întrucît **sentimentul responsabilității față de muncă, față de societate**, constituie piatra de temelie a edificiului personalității fiecărui om, și, în egală măsură, piatra de temelie a edificiului social pe care îl construim.

CONȘTIINCIOZITATEA

indică un echilibru psihic deficitar, deci portițe spre greșeli, decizii întîrziate sau incorecte, adică posibilitatea comiterii unor accidente. În astfel de cazuri, recomandările făcute de noi sînt hotărîtoare în ce privește schimbarea, temporară sau definitivă, din funcția deținută de omul respectiv. Dar în activitatea noastră ne întîlnim uneori cu o situație paradoxală : rezultatul examenului psihic nu concordă cu rezultatele profesionale, la locul de muncă, ale celui examinat. De exemplu, un impiegat cu calificative slabe în producție răspunde la testele noastre în mod excelent, sau, invers, la noi apare ca mediocru, în vreme ce în producție se numără printre cei mai buni.

munca față de obligațiile și exigențele profesiei respective. Se produce aici un fenomen de compensare, prin care aptitudini mediocre pot fi educate, innobilate printr-o muncă serioasă, prin perseverență și ambiție în învățarea și exercitarea profesiei. De altfel, statisticile noastre demonstrează că majoritatea evenimentelor și accidentelor se datoresc nu lipsei de aptitudini, ci deficiențelor de comportament, de caracter, de atitudine ale autorilor lor

Am relatat cît se poate de fidel observațiile psihologului Maria Jingoiu, pentru că ele dezvăluie, în temeiul unei îndelungate experiențe, fragilitatea prejudecății conform căreia existența unor înclinații și aptitudini pentru o profesie anumită, dar esențialul în reușită profesională, în aportul social al muncii productive stă în **conștiinciozitatea superioară, în punctualitatea și disciplina cu care sînt îndeplinite sarcinile de serviciu, în seriozitatea și severa exigență și autoexigență față de țelurile concrete ale profesiei respective.** Nici n-ar putea fi altfel. Întrucît dezvoltarea tehnicii moderne depășește cu mult dezvoltarea biologică și fiziologică a omului, mecanismele și aparatele se perfecționează rapid, în vreme ce reflexele și reacțiile omului rămîn, cu mici modificări, aceleași. Compensarea nu poate veni, deci, numai din educarea aptitudinilor ci, în primul rînd, din educarea mentalității, a conștiinței, a spiritului de răspundere față de profesia aleasă —

Rubrică redactată de : **Dumitru TÎRCOB**, **Gheorghe POPESCU** cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

FAPTUL DIVERS

Nadeș — 660

Comuna Nadeș, frumoasa așezare din apropierea orașului Sighișoara, sărbătorește în aceste zile 660 de ani de cînd este atestată pentru prima oară în documente. Mai mulți intelectuali localnici, în frunte cu profesorul Liviu Dan, au întocmit, cu acest prilej, o lucrare monografică a comunei. Vestigiile arheologice scoase la suprafață, un bogat material arhivistic, precum și numeroase fotografii și alte documente despre trecutul așezării sînt prezentate în cadrul unei expoziții documentare. Cu ocazia evenimentului jubiliar, se va organiza și un simpozion științific, cu tema „660 de ani de la primele documente care atestă existența localității".

Revizie fatală

S-a întîmplat la uzina de mașini grele din București. Un autocamion tocmai ieșise din garajul Trustului de construcții montaje, aflat în incinta uzinei, și se îndrepta spre una din porțile acesteia. Odată ajuns aici, conducătorul auto Constantin Mohorăscu a vrut să oprească pentru a aștepta îndeplinirea formalităților de rigoare înainte de plecarea în cursă. Sistemul de frîne însă nu i-a răspuns la comenzi. În plină viteză, autocamionul a trecut peste portarul Constantin Badea, care tocmai îi ieșise în întîmpinare. La scurt timp, acesta a decedat. Accidentul s-a petrecut doar la cîteva minute după ce autocamionul ieșise din revizie și primise calificativul „bun de pornit la drum" ! Acum toți cei ce și-au dat consimțămîntul în acest sens vor fi trași la răspundere penală. Pentru că numai așa se pare că înțeleg unii să pună capăt acestui șir de neglijențe grave care costă vieți omenești.

Prietenul căprioarelor

Pensionarul Emilian Bejan din Iași a descoperit anul trecut, într-o pădure din împrejurimi, o căprioară moartă. Lîngă ea se aflau doi iezi care nu păreau să aibă mai mult de o săptămînă. Lipsiți de ajutor și... experiență, ei aveau puține șanse de supraviețuire. De aceea, s-a decis să-i ia cu el acasă. I-a încălzit, i-a hrănit cu biberonul. Acum, cînd iezii s-au făcut mari, a venit vremea să le dea drumul în pădure. Pensionarului care i-a crescut îi revine însă greu să se despartă de ei. De aceea, a solicitat conducerii A.G.V.P.S. să le mai acorde o... dispensă de un an pînă la întoarcerea în pădure. Cererea, îndreptățită, i-a fost aprobată. Gesturi mici, dar frumoase...

Samsar pe patru roți

„Vezi, doamnă, cum sînt unii ? Dau numai 10 lei pînă la Drăgănești. Păi, merită să-i iei ?" Doamna tace, încurcată, înțelegînd apropo-ul „subtil" la „polul" pe care urma să-l scoată din poșetă la Alexandria. „I-am plătit, dar nu i-am dat răspuns — ne spunea G.T. din Alexandria, pentru că m-a deranjat «tîrguiala» dintre posesorul autoturismului și clienții debarcați la Drăgănești-Vlașca". Avem deci motive să-i răspundem noi proprietarului „Daciei 1100", cu numărul de circulație 5 B — 7151 (Manea Pompiliu, București, Bd. Mărășești, 31), deși nu ne-a rugat : „Vedeți cum sînt unii ? Fac mereu, cu dumneavoastră, transporturi de persoane spre Alexandria și înapoi. Și de la cîștiguri ilicite derapează în evaziune fiscală. Sau invers. De ce n-ați anunțat măcar miliția și organele fiscale că v-ați „profilat" pe acest serviciu ? De fapt, nici acum, timpul nu-i pierdut pentru un aparat de taxat... așa cum se cuvine.

Autoritatea tutelară fără... tutelă

De mai multă vreme, în urma unor imprejurări, asupra cărora nu insistăm, soții Vasile Olteanu (str. Dulcești nr. 1) și Petruța Olteanu (strada Ștefan Pascale nr. 7) s-au despărțit. El își dispută acum... copilul rezultat din oșnicie. În acest sens ei s-au adresat justiției. Deoarece ancheta socială efectuată de autoritatea tutelară de pe lîngă Consiliul popular al sectorului 2 prezenta date neconcludente în raport cu probele administrate, judecătoria a cerut autorității tutelare de pe lîngă Consiliul popular al municipiului București o altă anchetă. O măsură justificată și în interesul minorului. Iată însă că, de peste o lună de zile, ancheta socială solicitată n-a fost încă efectuată. S-au consumat de atunci trei termene de judecată, numeroși martori au fost puși, în mod inutil, pe drumuri și, ceea ce este și mai condamnabil, situația minorului Florin Olteanu nu a fost încă soluționată. Cine se face vinovat de această nejustificată întîrziere a autorității tutelare ? Sperăm să se intervină și să se pună lucrurile la punct, cu toată... autoritatea !

viața internațională

Astăzi alegeri prezidențiale în Columbia

BOGOTA 17 (Agerpres). — Peste 7 milioane de columbieni cu drept de vot sînt chemați duminică în fața urnelor pentru a alege pe noul președinte al țării, precum și organele legislative pe o perioadă de patru ani.

Personalitățile apreciate de observatori ca avînd cele mai mari șanse de a obține victoria sînt Misael Pastrana, candidatul guvernamental, și fostul președinte Rojas Pinilla, din partea partidului „Alianța națională populară".

Reapariția lui Pinilla pe scena politică din Columbia este considerată drept elementul surpriză al scrutinului prezidențial și dă noi dimensiuni vieții politice din această țară. Într-adevăr, pînă acum Columbia era condusă de „Frontul național", coaliție guvernamentală creată în 1958 pe o perioadă de 16 ani, în componența căreia intră partidele conservator și liberal. Acest sistem a oferit posibilitatea alternării la putere a celor două grupări politice. Datorită unor disensiuni apărute în partidul conservator, căruia anul acesta îi revenea sarcina desemnării candidatului unic pentru funcția supremă, două personalități conservatoare — Evaristo Sourdis și Belisario Betancour — au anunțat că se vor prezenta la scrutin drept candidați „independenți". În felul acesta, la alegerile de mîine, mandatul prezidențial va fi disputat de patru candidați.

PRIMII PAȘI PE CALEA APLICĂRII ACORDULUI DINTRE GUVERNUL IRAKIAN ȘI POPULAȚIA KURDĂ

BAGDAD 18 (Agerpres). — Președintele Partidului Democrat Kurd, Mustafa Barzani, a apreciat într-un interviu că au fost întreprinși deja pași deosebit de importanți în direcția aplicării practice a acordului privind reglementarea problemei kurde. Barzani a enumerat măsurile adoptate în vederea îndeplinirii prevederilor acordului, între care includerea în guvernul de la Bagdad a cinci reprezentanți ai minorității kurde și crearea unui comitet pentru supravegherea îndeplinirii acordului.

Guvernul iraklan a acordat mijloace financiare pentru reconstruirea caselor, podurilor și șoselelor distruse, pentru ridicarea unor noi clădiri în regiunile locuite de kurzi. Este important de subliniat, a arătat în continuare Mustafa Barzani, că în această direcție sînt rezultate practice. Este vorba doar de primii pași, însă sperăm că în viitorul apropiat ei vor fi urmați de noi măsuri în direcția îndeplinirii acordurilor.

„Cu cît mai repede vor fi aplicate în viață prevederile acordului, a arătat în încheiere Barzani, cu atît mai mult aceasta va sluji întăririi prieteniei și unității dintre arabi și kurzi, va sluji întregului popor irakian care luptă împotriva imperialismului".

Demonstrație revendicativă a țăranilor italieni în Piazza del Popolo, cea mai mare piață din Roma

Puternice demonstrații studențești la Saigon

SAIGON 18 (Agerpres). — Capitala sud-vietnameză a fost din nou sîmbătă scena unor puternice manifestații studențești organizate în semn de protest față de politica administrației de la Saigon. Sute de studenți au blocat străzile din vecinătatea clădirii „parlamentului" saigonez, scandînd lozinci prin care își exprimau ostilitatea față de regimul lui Thieu.

Ei au cerut, de asemenea, eliberarea din închisoare a colegilor lor arestați sub acuzația de a fi participat la organizarea demonstrațiilor studențești precedente. Poliția saigoneză a făcut uz de gaze lacrimogene pentru a-i dispersa pe manifestanți. În cursul ciocnirilor violente care au avut loc pe străzile capitalei sud-vietnameze între grupurile de studenți și unitățile poliției au fost rănite numeroase persoane.

★

WASHINGTON 18 (Agerpres). — Asupra Administrației americane se exercită „presiuni puternice" pentru a o determina să respingă cererea de asistență militară ce i-a fost adresată de noul regim din Cambodgia, relatează agenția United Press International. Opoziția față de această cerere este generată de îngrijorarea crescîndă manifestată în cadrul Congresului și al opiniei publice americane în legătură cu posibilitatea implicării Statelor Unite într-un război ce ar cuprinde întreaga Indochină. De altfel, după cum apreciază agenția citată, problema asistenței militare către noile autorități de la Pnom Penh constituie un „test-cheie" pentru recentele declarații ale președintelui Nixon, potrivit cărora Statele Unite ar intenționa să-și diminueze rolul militar în Asia.

Corespondentul la Washington al agenției Reuter apreciază la rîndul său că satisfacerea cererii de asistență militară a guvernului de la Pnom Penh ar extinde angajamentele americane în Indochina, ceea ce „ar declanșa un nou val antirăzboinic în Statele Unite".

Final la dramatica misiune „Apollo-13"

● CEI TREI ASTRONAUȚI AU PRIMIT CEA MAI ÎNALTĂ DISTINCȚIE ● ECHIPAJUL NAVEI SE SIMTE BINE ● INSTITUIREA UNEI COMISII DE ANCHETĂ ● INCERTITUDINI CU PRIVIRE LA DATA RELUĂRII PROGRAMULUI „APOLLO"

Astăzi, pe întreg cuprinsul Statelor Unite domnește o atmosferă festivă. Președintele Nixon a proclamat această duminică zi de sărbătoare a întregii țări în cinstea revenirii cu bine pe Pămînt a echipajului navei „Apollo-13". În cursul acestei zile, președintele S.U.A. se va deplasa la Honolulu pentru a felicita personal pe cei trei eroi ai odiseii cosmice — James Lovell, Fred Haise și John Swigert — și a le conferi „Medalia Libertății", cea mai înaltă distincție civilă americană. În drum spre Hawai, președintele va face o escală la Houston, spre a înmîna aceeași distincție întregului personal de la sol al programului „Apollo".

„Am crezut într-o vreme că cea mai minunată zi din viața mea a fost cea a alegerii mele ca președinte al Statelor Unite — a declarat Richard Nixon, în cadrul unei conferințe de presă, desfășurată vineri în salonul oval de la Casa Albă, după amerizarea cabinei «Apollo-13». Mai tîrziu, am considerat că este ziua în care echipajul navei «Apollo-11» a debarcat pe Lună. Acum sînt convins că cea mai frumoasă zi din viața mea este cea de astăzi".

Aproximativ 600 milioane de telespectatori din întreaga lume au putut urmări „happy-end"-ul recuperării celor trei astronauți. În ultimele ore ale zborului lui „Apollo-13", în orașele Americii a încetat aproape orice activitate. Mulțimi de mii de persoane se formaseră în gări, unde erau instalate ecrane gigantice de televiziune. La colțurile străzilor, oamenii se strînseseră grupuri-grupuri spre a citi ziarele luminoase care depănau firul peripețiilor întoarcerii pe Terra. De la un capăt la altul al țării, sirenele uzinelor, ale mașinilor pompierilor și poliției, bătăile clopotelor, strigăte de bucurie au marcat momentul în care s-a aflat că astronauții sînt sănătoși și în afara oricărui pericol.

Cuvintele „O.K., Joe" (În ordine, Joe) rostite de Swigert la amerizare, care aduceau la unison pe „naufragiați" și pe salvatorii lor (Joe Kerwin se afla atunci pe recepție în sala de control de la Houston), sînt sortite să aibă cel puțin același ecou ca cele rostite de Neil Armstrong, primul pămîntean care, punînd piciorul pe Lună, spunea: „Este un pas mic pentru om, însă un salt pentru umanitate". A fost oftatul final de ușurare după patru zile de grea cumpănă. Tatăl său, medicul John Swigert, avea să exclame cîteva ore mai tîrziu: „Pentru tot aurul din lume n-aș mai vrea să retrăiesc cele petrecute... Lumea întreagă a oferit ajutor. Aici este miracolul".

Acum cei trei astronauți se bucură de o odihnă binemeritată. Examenul medical efectual a arătat că starea sănătății lor este satisfăcătoare. Doar Fred Haise are o ușoară infecție a căilor urinare. Toți trei au slăbit, în timpul zborului, între două și cinci kilograme. Marți, membrii echipajului lui „Apollo-13" vor participa la prima conferință de presă, după întoarcerea din lumea rece a spațiului cosmic, unde căldura solidarității umane le-a insuflat curaj și voință de a depăși dificultățile.

După amerizare, la Houston a avut loc o conferință de presă lărgită. Cu acest prilej, dr. Thomas Paine, directorul N.A.S.A. (Asociația națională pentru cercetarea și explorarea spațiului cosmic) a declarat: „Mă simt astăzi cu 10—20 de ani mai tînăr ca ieri. Niciodată N.A.S.A. n-a cunoscut o bucurie mai mare decît în momentul recuperării lui «Apollo-13». Deși misiunea s-a soldat din punct de vedere tehnic cu un eșec, ea nu este inutilă, căci ne permite să tragem învățăminte prețioase".

Paine a anunțat crearea unei comisii însărcinate cu efectuarea unei „anchete approfondate" asupra grozavului accident care a cauzat anularea misiunii „Apollo-13". La Houston se apreciază că sarcina comisiei va fi, într-o măsură, facilitată de fotografierea de către astronauți a modulului de serviciu (partea avariată a trenului spațial), după abandonarea sa.

Observatorii de presă ridică, în prezent, o serie de semne de întrebare cu privire la viitorul programului „Apollo". „E prea devreme de a ști dacă «Apollo-14» va pleca în misiune sau nu la data de 1 octombrie, care a fost fixată înainte de zborul lui «Apollo-13» — a declarat Thomas Paine. Această punere la punct, coroborată cu declarația făcută aproape simultan de președintele Nixon, conform căreia explorarea Lunii și Cosmosului trebuie să continue, constituie un indiciu sigur că zborurile „Apollo" vor fi reluate. Cînd? Aceasta este o altă întrebare, la care răspunsul dat de Thomas Paine sună ambiguu: „Acest zbor («Apollo-14») nu este anulat definitiv pentru luna octombrie, dar nu este nici stabilit definitiv să aibă loc în această lună".

În încheierea conferinței de presă de la Houston, directorul N.A.S.A. a mulțumit încă o dată țărilor care și-au oferit ajutorul pentru recuperarea lui „Apollo-13". „Sîntem foarte fericiți, a spus el. Cred că acest lucru este de bun augur pentru viitoarea noastră cooperare internațională și participare la explorarea spațiului cosmic".

Corespondența din Washington de la C. Alexandroaie

agențiile de presă transmit:

Ministrul de externe al Italiei, Aldo Moro, a vizitat standurile cu care România este prezentă la Tîrgul internațional de la Milano. Cu acest prilej, el s-a întreținut cu directorul pavilionului României, ing. Mircea Costescu, asupra dezvoltării relațiilor economice româno-italiene și perspectivelor de lărgire a acestora.

Secretarul general al O.N.U., U Thant, va sosi la începutul săptămînii viitoare la Viena într-o vizită de cinci zile, în cursul căreia va participa la o serie de reuniuni ale unor organisme ale Națiunilor Unite. Totodată, U Thant va avea întrevederi cu președintele, cancelarul și ministrul de externe al Austriei.

Comunicatul comun dat publicității la încheierea vizitei în R. P. Bulgaria a lui Emil Jonsson, ministrul de externe și al apărării al Republicii Islanda, evidențiază dezvoltarea favorabilă a relațiilor multilaterale dintre cele două țări. Părțile și-au exprimat, totodată, atitudinea pozitivă față de convocarea unei conferințe în problemele securității și colaborării în Europa și ale păcii în general.

Hardan Abdel Ghaffar al Takriti, vicepreședintele Irakului, a sosit la 17 aprilie într-o vizită la Praga, la invitația guvernului cehoslovac. În aceeași zi, oaspetele irakian a avut o întrevedere cu Frantisek Hamouz, vicepreședinte al guvernului federal al R. S. Cehoslovace. Cei doi oameni de stat au discutat despre relațiile economice dintre Irak și Cehoslovacia.

Într-un discurs rostit la Universitatea din Montana, senatorul Edward Kennedy a subliniat necesitatea retragerii misiunilor militare americane din toate țările latino-americane, precum și a revizuirii programului de ajutor acordat acestor state. Este necesar, a spus senatorul Kennedy, să punem la dispoziția guvernelor latino-americane acel gen de ajutor care să contribuie la realizarea programelor lor de dezvoltare internă și nu să sporim ajutorul militar. Edward Kennedy a cerut, de asemenea, guvernului S.U.A. să reexamineze politica sa față de Cuba. În această privință, a spus senatorul, Statele Unite ar trebui să urmeze exemplul unor țări latino-americane.

La Roma s-au încheiat lucrările sesiunii Comisiei mixte polono-italiene de colaborare economică, industrială și tehnică. Comisia a trecut în revistă rezultatele obținute în domeniul cooperării industriale dintre cele două țări, relevînd că există posibilități pentru lărgirea acesteia și stabilind sarcinile concrete în acest scop pentru perioada următoare.

Intre 19 și 21 aprilie are loc la Viena ședința Biroului Federației Internaționale a Rezistenților (F.I.R.). La lucrări participă și o delegație a Comitetului foștilor luptători antifasciști din România, condusă de Nicolae Guină, președintele comitetului.

O expoziție de artă populară românească a fost deschisă vineri la muzeul în aer liber din Kommern. Sînt expuse covoare din toate regiunile țării, lucrări de artizanat în lemn, sticlă și ceramică. La deschidere au participat oficialități din landul Renania de nord-Westfalia, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe al R.F.G., oameni de cultură, ziariști și un numeros public.

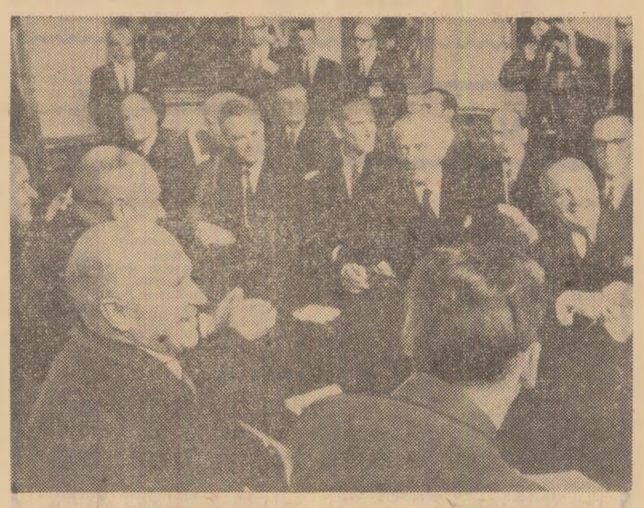

Aspect de la convorbirile sovieto-americane de la Viena cu privire la limitarea cursei înarmărilor strategice

Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" din București a prezentat vineri seara primul său spectacol la „Teatro della Pergola", cu „Nepotul lui Rameau" de Denis Diderot, în cadrul Festivalului internațional de teatru de la Florența. Numeroși spectatori prezenți, care au putut urmări la cască traducerea în limba italiană a replicilor, au aplaudat îndelung interpretarea strălucită a artiștilor români.

Cinci biologi și oceanografi americani au fost „eliberați" după o ședere de 13 zile într-o „locuință" submarină, aflată la o adîncime de 15 metri în golful Great Lameshur din Insulele Virgine. Experiența, care face parte din programul de cercetări oceanografice „Tektite II", a început la 4 aprilie. Programul prevede un număr de 16 experiențe similare, cu o durată variabilă, la care vor participa 62 de specialiști din diferite discipline științifice, precum și medici.

Un petrolier încă neidentificat s-a rupt în două în largul Oceanului Indian, la 200 km de Durban. Se presupune că această catastrofă s-a produs ca urmare a unei explozii.

La Cairo a fost creat un comitet pentru economie și planificare care va avea drept sarcină să examineze problemele referitoare la investițiile de capital în economia țării, conform planului de dezvoltare pe viitorul an financiar, repartiția între diferitele sectoare ale economiei a rezervelor de valută străină și schițarea proiectului de buget al R.A.U. pe anul 1970—1971.

Cei trei astronauți — Fred Haise, John Swigert și James Lovell (de la stînga la dreapta) la bordul port-elicopterului „Iwo Jima"

(Urmare din pag. I)

constantă a ariei preocupărilor bilaterale, convorbirile dintre cei doi șefi de state au evocat în această privință însemnătatea deosebită a rezultatelor vizitei efectuate anul trecut în Turcia de președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu. Totodată, evidențiind premisele favorabile existente, convorbirile au dezvăluit dorința comună a celor două părți de a extinde, intensifica și diversifica legăturile de colaborare dintre România și Turcia pe multiple planuri, în folosul reciproc, al colaborării internaționale.

În timpul convorbirilor s-a acordat multă atenție problemelor lărgirii schimburilor comerciale dintre cele două țări, ca și dezvoltării cooperării tehnice în forme cît mai variate, ambele părți manifestînd interes pentru finalizarea acțiunilor de cooperare în curs și inițierea de noi proiecte în acest domeniu. Constituirea comisiei mixte economice româno-turce, în urma acordului intervenit în cursul vizitei între guvernele celor două țări, reprezintă un mijloc de stimulare a posibilităților existente în vederea sporirii schimburilor comerciale, intensificării cooperării economice, industriale și tehnice. Convorbirile au reliefat totodată dezvoltarea satisfăcătoare a schimburilor științifice, tehnice, culturale și turistice, care contribuie la apropierea și mai buna cunoaștere reciprocă a celor două popoare.

Întreg acest tablou demonstrează în mod elocvent că dezvoltarea raporturilor prietenești între România și Turcia, pe baza principiilor fundamentale unanim recunoscute ale dreptului internațional, corespunde intereselor celor două țări, fiind în același timp un exemplu pozitiv de cooperare fructuoasă între țări cu orînduiri sociale diferite.

Schimbul larg de vederi asupra unor probleme majore ale vieții internaționale a reliefat în mod deosebit dorința celor două state de a contribui la soluționarea problemelor vieții internaționale, la promovarea înțelegerii și cooperării între popoare. În acest cadru, cei doi președinți au reafirmat necesitatea respectării neabătute în relațiile între toate țările, mari sau mici, a principiilor independenței, suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne, integrității teritoriale și avantajului reciproc — principii larg recunoscute pe plan internațional și care favorizează afirmarea deplină a fiecărei națiuni, sporirea aportului lor specific, original, la tezaurul civilizației mondiale, buna convietuire între state, dezvoltarea încrederii și colaborării între popoare. După cum se știe, România se călăuzește cu consecvență de aceste principii în întreaga sa activitate internațională. Punînd în centrul politicii sale externe prietenia și alianța frățească cu toate țările socialiste, România militează în același timp pentru extinderea relațiilor cu toate statele lumii, corespunzător cerințelor generale ale păcii și progresului.

O nouă și remarcabilă contribuție la dezvoltarea prieteniei dintre România și Turcia

O importanță deosebită a fost acordată, în cadrul convorbirilor, problemelor păcii și securității în Europa și în Balcani. **„Situate în același spațiu geografic, trăind în bună înțelegere și prietenie** — arăta președintele **NICOLAE CEAUȘESCU** la dineul oferit în onoarea președintelui Cevdet Sunay — **țările noastre au numeroase interese comune, dintre care de importanță primordială este acela al întăririi păcii și securității în Europa. Popoarele noastre sînt interesate ca Europa să nu mai devină niciodată teatrul unor noi conflagrații mondiale, ci terenul unei conlucrări fertile, în interesul fiecărei țări, al progresului general... După părerea noastră, România și Turcia pot conlucra fructuos și pot aduce o contribuție importantă la dezvoltarea unor relații de bună vecinătate și înțelegere între statele din Balcani, la transformarea acestei părți a Europei într-o zonă a păcii și colaborării pașnice, liberă de arme nucleare. Aceasta corespunde intereselor vitale ale popoarelor din regiune și ar reprezenta, totodată, o contribuție importantă la eforturile generale de întărire a păcii și securității pe continentul european și în lume".** Relevînd tendințele pozitive, de intensificare a colaborării dintre țările europene, atît de importante pentru înfăptuirea securității pe continent, șefii de stat ai României și Turciei au reafirmat voința țărilor lor de a acționa pentru întărirea climatului de încredere, destindere și înțelegere reciprocă între toate țările continentului, au subliniat aportul relațiilor prietenești româno-turce la evoluția pozitivă a situației în Balcani, precum și însemnătatea eforturilor de dezvoltare a raporturilor de bună vecinătate și de înțelegere reciprocă dintre statele balcanice în interesul păcii regionale și mondiale.

În ceea ce privește convocarea unei conferințe consacrate problemelor securității europene, cei doi șefi de state apreciază că o asemenea conferință necesită o pregătire atentă și participarea tuturor țărilor interesate în scopul de a se ajunge la un rezultat pozitiv pe calea consolidării păcii în Europa. S-a exprimat dorința comună de a se continua schimbul de păreri în această problemă și de a se sprijini orice inițiativă realistă și constructivă în acest sens.

În cadrul eforturilor îndreptate spre pacea și securitatea lumii în general, a Europei în special, un rol aparte îl au eforturile către înfăptuirea dezarmării generale și totale, încetarea cursei înarmărilor, care a luat proporții fără precedent și reprezintă o grea povară pentru toate țările. Pornind de la această constatare, cei doi președinți au evidențiat necesitatea ca toate statele să depună eforturi pentru realizarea dezarmării generale, inclusiv a dezarmării nucleare, sub control internațional eficace, și s-au pronunțat în favoarea oricăror măsuri concrete și constructive în direcția realizării acestui obiectiv.

Manifestînd îngrijorare față de existența focarelor de tensiune în lume și subliniind necesitatea rezolvării problemelor litigioase și a conflictelor internaționale pe căi pașnice, reprezentanții României și Turciei s-au pronunțat pentru reglementarea pașnică a conflictului din Vietnam pe baza acordurilor de la Geneva din 1954, permițîndu-se poporului vietnamez să dispună în mod liber de soarta sa. De asemenea, ei și-au exprimat dorința ca acțiunile militare care agravează conflictul din Orientul Apropiat să înceteze și ca eforturile îndreptate spre găsirea unei soluții, în conformitate cu rezoluția Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967, să dea cît mai grabnic rezultate, să ducă la o pace justă și durabilă în regiune. În sfîrșit, cele două părți s-au întîlnit în aprecierea asupra rolului care revine Organizației Națiunilor Unite în menținerea și salvgardarea păcii și securității internaționale și au subliniat necesitatea creșterii eficacității acestei organizații pe baza principiilor înscrise în Cartă.

Vizita președintelui Cevdet Sunay în România — prima efectuată de un președinte al Republicii Turcia în țara noastră — rezultatele cu care aceasta s-a încheiat atestă o dată mai mult utilitatea contactelor directe între conducătorii de state pentru mai buna cunoaștere și dezvoltare a colaborării reciproc avantajoase. **„Schimburile utile de păreri care au avut loc pînă acum între conducătorii celor două țări** — a arătat președintele **CEVDET SUNAY** — **și identitatea de vederi la care am ajuns oglindesc atmosfera de înțelegere și sinceritate reciprocă care există între cele două părți și aceasta constituie un izvor de mare satisfacție... O astfel de dezvoltare continuă a relațiilor între țările noastre vecine are un rol important în instaurarea păcii și securității nu numai în regiunea noastră, dar și în întreaga lume".** Efectiv, această vizită, ca și, în general, dezvoltarea relațiilor româno-turce, constituie o dovadă a forței principiilor coexistenței pașnice între țări cu orînduiri social-politice diferite, o expresie vie a posibilităților de destindere și pace din lumea de azi, posibilități care pot fi puse în valoare pe deplin numai printr-o colaborare multilaterală între toate țările și toate popoarele.

Salutînd cu satisfacție rezultatele vizitei președintelui Republicii Turcia în Republica Socialistă România, opinia publică din țara noastră apreciază aceasta ca un nou și remarcabil moment în evoluția pozitivă a relațiilor de prietenie sinceră dintre România și Turcia, ca o contribuție importantă la cauza păcii și securității internaționale.

BERLIN

Consfătuirea șefilor organelor de stat care se ocupă de problemele muncii în țările membre C. A. E. R.

BERLIN 18. — Corespondentul Agerpres, Ștefan Deju, transmite: Între 14 și 16 aprilie, la Berlin s-a desfășurat Consfătuirea șefilor organelor de stat care se ocupă cu problemele muncii în țările membre C.A.E.R. Au participat delegații din Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Mongolia, Polonia, România, Ungaria și U.R.S.S. Delegația din România a fost condusă de tovarășul Petre Lupu, ministrul muncii.

Consfătuirea a analizat diferite forme de lărgire a colaborării dintre țările membre C.A.E.R. în domeniul stimulării materiale, a organizării științifice a muncii și a informării reciproce asupra problemelor care intră în sfera de preocupări a organelor de stat ce se ocupă cu problemele muncii în aceste țări.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii 40 360